

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดพิจิตร

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดพิจิตร ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : บริหารจัดการน้ำ อนุรักษ์ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการน้ำ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 24 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 3 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 1 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคการเกษตร สินค้าข้าว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) 2 รายการ คือ 1) “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 101 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 36 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 7 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 58 รายการ 2) “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 57 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 24 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 4 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 29 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : แก้ปัญหาและมุ่งพัฒนาสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 28 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 6 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 3 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 19 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงานโดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	12
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	14
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	19
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	32
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	69
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	79
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	83
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata: OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	14
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	79
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว)	80
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม)	81
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	82

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตถั่วลิสงรวมจังหวัดในปี พ.ศ. 2551 - 2555 ณ ราคาประจำปี	6
ตารางที่ 2 : ปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจของจังหวัดพิจิตร ปี พ.ศ. 2555/2556	8
ตารางที่ 3 : จำแนกกลุ่มดินที่พบในจังหวัดพิจิตร	10
ตารางที่ 4 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	15
ตารางที่ 5 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และ ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	17
ตารางที่ 6 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	18
ตารางที่ 7 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
ตารางที่ 8 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”	27
ตารางที่ 9 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”	30
ตารางที่ 10 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”	30
ตารางที่ 11 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”	31
ตารางที่ 12 : ผลผลิตที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	32
ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”	34
ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”	47
ตารางที่ 15 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”	47
ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”	48
ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”	54
ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”	65
ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”	65
ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”	66
ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	69
ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”	71
ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”	76
ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”	77
ตารางที่ 26 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	85

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณ ในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียนการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดพิจิตร ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดพิจิตรฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดพิจิตรระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ ประกอบกับข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ปฐกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดพิจิตร ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย มีพื้นที่ 4,531 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,831,900 ไร่ พื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 30 เมตร มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน 3 สาย ได้แก่ แม่น้ำน่าน แม่น้ำยม และแม่น้ำพิจิตร มีการเพาะปลูกข้าวมากที่สุด รองลงมาได้แก่ พืชไร่ เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยถั่วเขียว เป็นต้น จังหวัดพิจิตรแบ่งการปกครองออกเป็น 12 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองพิจิตร	7. อำเภอสามงาม
2. อำเภอวังทรายพูน	8. อำเภอทับคล้อ
3. อำเภอโพธิ์ประทับช้าง	9. อำเภอสามโก้
4. อำเภอตะพานหิน	10. อำเภอวังนาราย
5. อำเภอบางมูลนาก	11. อำเภอดงเจริญ
6. อำเภอโพทะเล	12. อำเภอวังสามหมอ

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ด้านเศรษฐกิจภาพรวมจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial : GPP) ในปี พ.ศ. 2555 ณ ราคาประจำปี มีค่าเท่ากับ 42,856 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 33,975 ล้านบาท ในปี 2554 เท่ากับ 8,881 ล้านบาท โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ในปี 2555 เท่ากับ 78,502 บาท เพิ่มขึ้นจาก 62,124 บาท ในปี 2554 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.4

การผลิตของจังหวัดพิจิตรในปี 2555 ณ ราคาคงที่ ขยายตัวร้อยละ 13.6 จากที่หดตัวร้อยละ 2.4 ในปี 2554 เป็นผลมาจากการผลิตภาคเกษตรขยายตัวที่ร้อยละ 28.7 เนื่องจากการผลิตในสาขาเกษตรกรรมการล่าสัตว์และการป่าไม้ขยายตัวร้อยละ 28.6 จากการผลิตในหมวดพืชผลที่ขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตข้าวซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ที่ขยายตัว ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากในปี 2554 จังหวัดพิจิตรประสบภัยน้ำท่วมเป็นเวลานาน ทำให้ฐาน

¹ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดพิจิตรระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ปี 2554 ต่ำกว่าปกติ ประกอบกับปี 2555 มีอัตราเร่งจากแรงจูงใจด้านราคารับซื้อที่ปรับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามโครงการรับจำนำข้าวของภาครัฐ ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตและพื้นที่เพาะปลูกข้าวทั้งข้าวนาปีและข้าวนาปรังขยายตัวเพิ่มขึ้น ส่วนการผลิตภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 5.2 เป็นผลจากสาขาอุตสาหกรรมซึ่งเป็นสาขาการผลิตหลักของการผลิตภาคนอกเกษตรและเป็นสาขาการผลิตที่มีความสำคัญอันดับ 2 ของจังหวัด ขยายตัวร้อยละ 21.6 จากการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม โรงสีข้าว โรงฆ่าสัตว์ การอบเมล็ดพืช และการแปรรูปผลไม้และผัก ประกอบกับสาขาไฟฟ้า ประปา สาขาส่งเสริม การให้บริการชุมชนฯ และ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ยังคงขยายตัวได้ดี แต่อย่างไรก็ตาม สาขาการขนส่งขายปลีกฯ สาขาตัวกลางทางการเงิน และสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ อยู่ในภาวะชะลอตัว ส่วนสาขาก่อสร้าง สาขาการศึกษา สาขาบริหารราชการฯ สาขาบริการด้านสุขภาพฯ สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล และสาขาเหมืองแร่และเหมืองหินอยู่ในภาวะหดตัว

โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพิจิตร ในปี พ.ศ. 2555 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดพิจิตร สาขาการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ มีสัดส่วนร้อยละ 38.9 สาขาการผลิตอุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ 12.4 สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ มีสัดส่วนร้อยละ 8.7 สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ มีสัดส่วนร้อยละ 6.9 สาขาการศึกษา มีสัดส่วนร้อยละ 6.9 สาขาตัวกลางทางการเงินมีสัดส่วนร้อยละ 6.1 สาขาบริหารราชการฯ มีสัดส่วนร้อยละ 6.0 สาขาการก่อสร้างมีสัดส่วนร้อยละ 5.5 สาขาประมงมีสัดส่วนร้อยละ 1.2 และสาขาการผลิตอื่นๆ อีกร้อยละ 7.4

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปี พ.ศ. 2551 - 2555 ณ ราคาประจำปี

สาขาการผลิต	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
ภาคเกษตร	12,983	12,896	12,597	11,826	17,197
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	12,536	12,463	12,078	11,259	16,684
สาขาประมง	447	433	519	567	513
ภาคนอกเกษตร	20,098	22,457	22,553	22,149	25,659
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	764	1,602	1,520	629	552
สาขาอุตสาหกรรม	3,554	3,129	3,494	3,472	5,315
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	463	576	636	566	634
สาขาก่อสร้าง	1,344	1,883	2,100	1,976	2,338
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	3,377	3,750	3,182	3,562	3,730
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	73	77	85	109	130
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	297	304	314	355	406
สาขาตัวกลางทางการเงิน	2,006	2,006	2,220	2,467	2,621
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	2,544	2,719	2,388	2,456	2,942
สาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	1,917	2,104	2,232	2,427	2,582
สาขาการศึกษา	2,599	3,008	2,902	2,728	2,942
สาขาบริการด้านสุขภาพและสังคม	921	1,029	1,153	1,072	1,130

ตารางที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมจังหวัดในปี พ.ศ. 2551 - 2555 ณ ราคาประจำปี (ต่อ)

สาขาการผลิต	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
สาขาให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคล อื่นๆ	191	183	224	207	243
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	48	87	103	123	94
ผลผลิตมวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product)	33,081	35,353	35,150	33,975	42,856
ผลผลิตมวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	59,379	63,971	64,147	62,124	78,502
จำนวนประชากร (1,000 คน)	557	553	548	547	546

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดพิจิตร

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร²

จังหวัดพิจิตร มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ดังนี้

– **ข้าวนาปี** จัดเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพิจิตร มีพื้นที่เพาะปลูกข้าวทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่เพาะปลูกมากในลำดับต้น ได้แก่ อำเภอโพทะเล อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอดงเจริญ อำเภอโพธิ์ประทับช้าง และอำเภอบึงนาราง พันธุ์ข้าวที่ทางราชการส่งเสริมที่นิยมเพาะปลูก เช่น พันธุ์พิษณุโลก 2 กข.41 กข.47 กข.49 ขาวดอกมะลิ 105 และข้าวหอมจังหวัด เป็นหลัก ประกอบกับสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของดินเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกข้าว พื้นที่ปลูกข้าวอยู่ในเขตน้ำฝนและเขตชลประทาน ผลผลิตเฉลี่ยที่ได้จึงอยู่ในเกณฑ์ดี

– **ข้าวนาปรัง** จะทำการเพาะปลูกตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เมษายน ของทุกปี พื้นที่เพาะปลูกในแต่ละปีขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำที่จะใช้ในการเพาะปลูก โดยแหล่งน้ำที่ใช้ในการเพาะปลูก ได้แก่ เขตชลประทาน สูบน้ำด้วยไฟฟ้า และน้ำบาดาล อำเภอที่มีการเพาะปลูกข้าวนาปรังมากในลำดับต้น ได้แก่ อำเภอโพทะเล อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอดงเจริญ อำเภอโพธิ์ประทับช้าง และอำเภอบึงนาราง ผลผลิตเฉลี่ยที่ได้อยู่ในเกณฑ์ดี

– **อ้อยโรงงาน** จังหวัดพิจิตรมีพื้นที่เพาะปลูกอ้อยโรงงานมากเป็นลำดับต้นๆของประเทศ มีการส่งเสริมให้เกษตรกรเพาะปลูกร่วมกันระหว่างภาคราชการและเอกชน ทั้งในเรื่องของการใช้พันธุ์ดี และปฏิบัติดูแลพันธุ์ที่ใช้ในการเพาะปลูก ได้แก่ พันธุ์ขอนแก่น 3 ซึ่งเป็นพันธุ์ของทางราชการ พันธุ์อุทอง 81012L x 9211 ซึ่งเป็นพันธุ์ส่งเสริมของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

– **มันสำปะหลัง** จังหวัดพิจิตรมีพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังอยู่ในลำดับต้นๆในเขตภาคเหนือ รองจากจังหวัดกำแพงเพชร และนครสวรรค์ พันธุ์ที่ใช้เพาะปลูก ได้แก่ ระยะเวลา 11 ระยะเวลา 5 ระยะเวลา 7 ห้วยบง 60 ห้วยบง 80 และเกษตรศาสตร์ 50 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่ทางราชการส่งเสริม และเหมาะสมที่จะใช้ปลูกในเขตพื้นที่จังหวัด ผลผลิตเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเปรียบเทียบกับจังหวัดใกล้เคียง

²ที่มา : “รายงานแผนพัฒนาจังหวัดพิจิตรระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561”, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 4.

ตารางที่ 2 : ปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจของจังหวัดพิจิตร ปี พ.ศ. 2555/2556

ชื่อชนิดพืช	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ (กิโลกรัม)	ผลผลิตรวม (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
1.ข้าวนาปี	1,771,286	736	1,028,551	9,652.95
2.ข้าวนาปรัง	1,348,701	740	973,159	9,133.10
3.อ้อยโรงงาน	77,020	11,067	598,374	551.70
4.มันสำปะหลัง	25,052	2,745	68,756	146.45
5.ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	19,597	868	17,014	173.37
6.มะยงชิด	7,755	89	696	202.78
7.ถั่วเขียวผิวมัน	3,837	136	520	17.16
8.มะนาว	9,011	9,099	56,741	445.05
9.ส้มโอ	5,810	7,871	40,416	245.47
10.มะม่วง	11,517	2,132	18,478	261.16

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร

ในส่วนของการปลูกพืชเศรษฐกิจในจังหวัดพิจิตรที่โดดเด่น ได้แก่ การเลี้ยงโคเนื้อ กระบือ สุกร ไก่ และเป็ด เป็นต้น ส่วนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีรูปแบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตพื้นที่จังหวัดพิจิตรเป็นการเลี้ยงในบ่อดิน มีเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอโพทะเล อำเภอสามง่าม และอำเภอบางมูลนาก ปลาที่นิยมเลี้ยง เช่น ปลาช่อน ปลาตะเพียน ปลานิล เป็นต้น ถือได้ว่าจังหวัดพิจิตรเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และมีผลผลิตสัตว์น้ำมากจังหวัดหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ผลผลิตสัตว์น้ำที่มีอยู่ยังไม่เต็มศักยภาพของแหล่งน้ำในจังหวัดที่ควรจะได้ผลิตได้

2.2.3 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว³

จังหวัดพิจิตรตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำน่านทางตอนล่างของภาคเหนือระหว่างจังหวัดนครสวรรค์กับจังหวัดพิษณุโลก มีแม่น้ำน่านกับแม่น้ำยมไหลผ่านตัวเมือง ชื่อเมือง “พิจิตร” มีความหมายว่า “เมืองงาม” จังหวัดพิจิตรเป็นเมืองเก่าแก่ตั้งแต่สมัยสุโขทัย ดังปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช และในศิลาจารึกหลักที่ 8 ของพระยาสิทธิ ที่เรียกเมืองนี้ว่า “เมืองสระหลวง” โดยขณะนั้นมีสถานะเป็นหัวเมืองเอกของกรุงสุโขทัย ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา เมืองนี้ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “เมืองโอชะบุรี” ซึ่งมีความหมายว่า “เมืองในท้องน้ำ” และเป็นที่ประสูติของสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 หรือ สมเด็จพระพุทธเจ้าเสือ พระมหากษัตริย์พระองค์หนึ่งแห่งกรุงศรีอยุธยา ในสมัยรัตนโกสินทร์ เมืองพิจิตรเป็นเพียงเมืองขนาดเล็ก มีเจ้าเมืองปกครองเช่นเมืองอื่นๆ เมื่อถึงสมัยรัชกาลที่ 5 โปรดให้ย้ายเมืองพิจิตรมาตั้งที่บ้านคลองเรียง ซึ่งเป็นคลองขุดใหม่ เพราะขณะนั้นแม่น้ำน่านตื้นเขินมากแล้ว ต่อมาคลองเรียงจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของแม่น้ำน่านไป ปัจจุบันบริเวณเมืองพิจิตรเก่ายังคงมีโบราณสถานตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงสมัยอยุธยาปรากฏให้เห็นอยู่หลายแห่ง และจังหวัดพิจิตรยังเป็นถิ่นกำเนิดของนิทานพื้นบ้านเรื่อง “ไกรทอง” อันโด่งดังอีกด้วย

³ที่มา : “รายงานแผนพัฒนาจังหวัดพิจิตรระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561”, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 3.

2.2.4 ด้านอุตสาหกรรม⁴

จังหวัดพิจิตร มีนิคมอุตสาหกรรม 1 แห่ง มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 631 แห่ง เงินลงทุน 9,320 ล้านบาท แรงงานอุตสาหกรรม 8,709 คน แบ่งเป็นแรงงานชายจำนวน 4,585 คน แรงงานหญิงจำนวน 4,124 คน มีแร่สำคัญที่ผลิตได้ในจังหวัดพิจิตร ได้แก่ ยิปซัม และทองคำ

2.2.5 ด้านสังคมและคุณภาพ

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จังหวัดพิจิตรแบ่งการปกครองออกเป็น 12 อำเภอ 86 ตำบล 888 หมู่บ้าน การปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 3 แห่ง (เทศบาลเมืองพิจิตร เทศบาลเมืองตะพานหิน เทศบาลเมืองบางมูลนาก) เทศบาลตำบล 25 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 73 แห่ง มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 549,395 คน เป็นชาย 269,192 คน คิดเป็นร้อยละ 49 เป็นหญิง 280,203 คน คิดเป็นร้อยละ 51 ของประชากรทั้งหมด โดยประชากรพักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล 140,590 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.6 ของประชากรทั้งหมด ส่วนที่เหลือจำนวน 408,805 คน หรือร้อยละ 74.4 อาศัยอยู่ในพื้นที่นอกเขตเทศบาล

2.2.5.2 การสาธารณสุข⁵

จังหวัดพิจิตรมีโรงพยาบาลประจำจังหวัด 1 แห่ง โรงพยาบาลประจำอำเภอ 11 แห่ง และโรงพยาบาลเอกชน 2 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 114 แห่ง คลินิก 194 แห่ง ร้านขายยาแผนปัจจุบัน 116 ร้าน ร้านขายยาแผนโบราณ 54 ร้าน มีจำนวนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์รวม 933 คน

2.2.5.3 การศึกษา⁶

จังหวัดพิจิตรมีสถานศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมจำนวน 356 แห่ง และสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา จำนวน 6 แห่ง มีสถานศึกษาเอกชนจำนวน 21 แห่ง นอกจากนี้ยังมีสถานศึกษาและการศึกษานอกระบบกระจายอยู่ในพื้นที่ 12 อำเภอ มีนักเรียน นักศึกษารวมจำนวน 85,396 คน

2.2.6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลสถิติป่าไม้ปี พ.ศ. 2553 จังหวัดพิจิตรมีพื้นที่ป่าไม้ 7,991 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 0.28 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยกรมป่าไม้ได้ประกาศพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติรวมพื้นที่ประมาณ 3,910 ไร่ ได้แก่

– ป่าสงวนแห่งชาติป่าหนองดง ตำบลท่าเสา อำเภอโพทะเล มีพื้นที่ประมาณ 885 ไร่ (ปัจจุบันได้ดำเนินการจัดตั้งเป็นวนอุทยานนครไชยวร)

⁴ที่มา : “รายงานแผนพัฒนาจังหวัดพิจิตรระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561”, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 4.

⁵ที่มา : “รายงานแผนพัฒนาจังหวัดพิจิตรระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561”, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 3.

⁶ที่มา : “รายงานแผนพัฒนาจังหวัดพิจิตรระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561”, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 3.

- ป่าสงวนแห่งชาติเขาเจ็ดยอด - เขาตะพานนาคร - เขาชะอม ตำบลเขาเจ็ดยอด อำเภอทับคล้อ มีพื้นที่ประมาณ 1,150 ไร่
- ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาทราย - เขาพระตำบลเขาทราย อำเภอทับคล้อ มีพื้นที่ประมาณ 1,875 ไร่

2.2.6.2 ทรัพยากรดิน

จังหวัดพิจิตรมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 2,831,883 ไร่ ตั้งอยู่ในเขตลุ่มน้ำยม ลุ่มน้ำน่าน และลุ่มน้ำเจ้าพระยา และจากการศึกษาข้อมูลภูมิสารสนเทศ (GIS) ทรัพยากรดินของจังหวัดพิจิตรจำแนกได้เป็น กลุ่มดินบนพื้นที่ราบต่ำมีเนื้อที่ประมาณร้อยละ 80 ของจังหวัด และกลุ่มดินบนพื้นที่ดอนมีเนื้อที่ประมาณร้อยละ 18 ของจังหวัด นอกนั้นเป็นพื้นที่ที่ไม่สามารถหรือไม่เหมาะสมที่จะพัฒนาเพื่อการเกษตรชลประทาน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : จำแนกกลุ่มดินที่พบในจังหวัดพิจิตร

กลุ่มดิน	เขตลุ่มน้ำ เนื้อที่ (ไร่)			เนื้อที่ (ไร่)	
	ยม	น่าน	เจ้าพระยา	ไร่	ร้อยละ
ดินบนพื้นที่ราบต่ำ	819,659	1,382,970	80,072	2,282,701	80.61
ดินบนพื้นที่ดอน	249,084	270,367	13,898	533,349	18.83
พื้นที่ลาดเชิงชัน	-	4,720	110	4,830	0.17
พื้นที่น้ำ	3,119	7,715	-	10,834	0.38
พื้นที่อื่นๆ	-	169	-	169	0.01
รวม	1,071,862	1,665,941	94,080	2,831,883	100.00

ที่มา : สำนักบริหารโครงการ กรมชลประทาน (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดพิจิตรระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561 ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ตารางที่ 1.2, หน้า 3)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูล หรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.6.3 ทรัพยากรน้ำ⁷

แหล่งน้ำตามธรรมชาติประกอบด้วย แม่น้ำ ลำคลอง หนองบึง ดังต่อไปนี้

- แม่น้ำน่าน ไหลจากจังหวัดพิษณุโลก ผ่านอำเภอเมืองพิจิตร อำเภอตะพานหิน อำเภอบางมูลนาก ไปยังจังหวัดนครสวรรค์ มีคลองใหญ่รับน้ำไหลลงสู่แม่น้ำน่าน 7 คลอง แม่น้ำน่านส่วนที่ไหลผ่านจังหวัดพิจิตร มีความยาว 97 กิโลเมตร มีปริมาณน้ำไหลสูงสุด 1,040 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที พื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ 2,602 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,626,250 ไร่
- แม่น้ำยม ไหลจากจังหวัดพิษณุโลก ผ่านอำเภอสว่างงาม อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพทะเล ไปยังจังหวัดนครสวรรค์ มีคลองใหญ่รับน้ำไหลลงสู่แม่น้ำยม 7 คลอง แม่น้ำยมไหลผ่านจังหวัดพิจิตรความยาว 124 กิโลเมตร มีปริมาณน้ำไหลสูงสุด 900 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที พื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ 2,046 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,276,750 ไร่
- แม่น้ำพิจิตร เดิมเป็นแม่น้ำน่าน เมื่อมีการขุดลอกคลองแยก

⁷ที่มา : “รายงานแผนพัฒนาจังหวัดพิจิตรระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561”, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 5.

สายทำให้ตื้นเขิน โดยอยู่กึ่งกลางระหว่างแม่น้ำน่านกับแม่น้ำยม มีความยาว 127 กิโลเมตร ไหลผ่าน อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอตะพานหิน แล้วไปบรรจบกับแม่น้ำยมที่บ้านบางคลาน อำเภอโพทะเล แม่น้ำสายนี้ตื้นเขินมากและมีฝายกั้นน้ำเป็นช่วงๆ เพื่อใช้ในสวนผลไม้

นอกจากแม่น้ำสายต่างๆ ข้างต้น ยังมีแหล่งน้ำผิวดินที่มีลักษณะเป็นหนอง บึง อีกจำนวน 134 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ในฤดูฝน เฉลี่ยประมาณ 19 ตารางกิโลเมตร หรือ 11,962 ไร่ บึงส่วนใหญ่มีลักษณะตื้นเขิน มีความลึกเฉลี่ย 0.40 – 1.00 เมตร มีบึงที่มีน้ำขังใช้ได้ตลอดปีอยู่ประมาณ 10 แห่ง ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร อำเภอบึงนาราง และอำเภอโพทะเล เช่น บึงสีไฟ บึงช้าง บึงคันไถ บึงน้อย บึงทับหมัน บึงนาราง บึงสนุ่น เป็นต้น

สถานการณ์น้ำของจังหวัด

–สถานการณ์ด้านการขาดแคลนน้ำ จังหวัดพิจิตรมีพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้งเป็นประจำ จำนวน 12 อำเภอ 69 ตำบล 667 หมู่บ้าน ลักษณะปัญหา คือ การขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร จากสภาพน้ำในแม่น้ำยมและแม่น้ำน่านมีปริมาณน้อยในฤดูแล้ง ซึ่งมีสาเหตุหลักจากฝนขาดช่วง

–สถานการณ์ด้านน้ำท่วม เนื่องจากพื้นที่จังหวัดพิจิตร มีพื้นที่อยู่ในลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน ดังนั้นการเกิดอุทกภัยจึงมีอิทธิพลมาจากทั้งสองลุ่มน้ำ โดยสภาพปัญหาน้ำท่วมจังหวัดพิจิตรที่ส่งผลมาจากลุ่มน้ำยม เกิดจาก ลุ่มน้ำยมไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำขนาดใหญ่เพื่อควบคุมปริมาณน้ำหลากในพื้นที่ลุ่มน้ำตอนบน ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่จังหวัดแพร่ สุโขทัย พิษณุโลก และพิจิตรบ่อยครั้ง เช่น ในปี พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2539 ได้เกิดน้ำท่วมในลุ่มน้ำยมเป็นบริเวณกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พ.ศ. 2538 อันเนื่องมาจากอิทธิพลของพายุโซนร้อน “แกรี่” “เฮเลน” และ “เฮอร์วีน” ที่เกิดขึ้นในช่วงต้นและกลางเดือนสิงหาคม ทำให้แม่น้ำยมมีปริมาณน้ำมากและล้นตลิ่ง ไหลบ่าเข้าท่วมพื้นที่จังหวัดแพร่ สุโขทัย ลงมาจนถึงอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก พิจิตร นครสวรรค์ ประกอบกับพายุโซนร้อน “โลอิส” ได้พัดผ่านประเทศในบริเวณดังกล่าว ทำให้ปริมาณน้ำจำนวนมากจากลุ่มน้ำยมตอนบนซึ่งมีปริมาณการไหลมากกว่า 4,200 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที ไหลผ่านฝายแม่ยม จังหวัดแพร่ และไหลลงสู่ลุ่มน้ำยมตอนล่าง เป็นปริมาณน้ำสูงสุดที่เคยเกิดขึ้นในรอบ 35 ปี ซึ่งจังหวัดพิจิตรเป็นพื้นที่ลุ่มจึงเกิดน้ำท่วมขังเป็นประจำ

สำหรับพื้นที่จังหวัดพิจิตรที่อยู่ในส่วนของลุ่มน้ำน่านนั้น สภาพอุทกภัยส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากลักษณะที่ตั้งของพื้นที่ที่มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มขนาดใหญ่ อยู่ระหว่างแม่น้ำน่านและแม่น้ำยม ซึ่งมีจุดบรรจบของแม่น้ำทั้งสองสายอยู่ตอนท้ายของพื้นที่ เมื่อมีปริมาณน้ำหลากมาบรรจบกัน จึงมีผลกระทบทำให้ระดับน้ำในแม่น้ำสูงจนไหลล้นตลิ่งเข้าไปในเขตพื้นที่ที่อยู่ริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ชลประทาน และระยะเวลาการเกิดอุทกภัยเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน จนกว่าระดับน้ำในแม่น้ำลดระดับลงในสภาวะปกติ จึงจะสามารถระบายน้ำในเขตพื้นที่ชลประทานระบายน้ำลงสู่แม่น้ำได้

2.2.6.4 ทรัพยากรแร่ธาตุ

แหล่งแร่ที่สำคัญของจังหวัดพิจิตร คือ แร่ยิปซัม ซึ่งมีมากที่ตำบลวังจั่วใต้ อำเภอดงเจริญ เป็นแร่ยิปซัมที่มีคุณภาพดี แร่มีสีขาวเนื้อหยาบ เปราะ มีผู้ดำเนินการขอสัมปทาน 2 ราย รวม 4 แปลง เนื้อที่สัมปทาน 437 ไร่ และมีการทำเหมืองแร่ทองคำ โลหะทองคำปนเงิน 2 แห่ง คือ ตำบลหนองพระ อำเภอวังทรายพูน และตำบลเขาเจ็ดยักษ์ อำเภอทับคล้อ

2.2.6.5 ด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

ขยะและกากของเสีย จังหวัดพิจิตรมีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 306 ตันต่อวัน โดยมีเทศบาลที่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) 3 แห่ง คือ เทศบาลเมืองพิจิตร เทศบาลเมืองตะพานหิน เทศบาลเมืองบางมูลนาก รวมไปถึงเทศบาลตำบล 16 แห่ง และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นำมารวมกำจัดในศูนย์กำจัดขยะอีกบางส่วน ปัจจุบันศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) มีปริมาณขยะเข้ามากำจัดประมาณ 80 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 26 ของขยะที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่จังหวัดพิจิตรทั้งหมด

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“แหล่งผลิตข้าวคุณภาพ สินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. บริหารจัดการน้ำ อนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เป้าประสงค์

มีน้ำเพียงพอและประชาชนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์

- 1) บริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
- 2) อนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

- 1) การดำเนินการตามแผนงาน/โครงการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบเพิ่มขึ้นร้อยละ 80
- 2) การดำเนินการตามแผนงาน/โครงการด้านอนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นร้อยละ 20

2. เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคการเกษตร สินค้าข้าว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เป้าประสงค์

พัฒนาเศรษฐกิจในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรเพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี

กลยุทธ์

- 1) เพิ่มการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
- 2) พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ OTOP
- 3) การขยายตลาดสินค้าเกษตร
- 4) เพิ่มพื้นที่การเกษตรโซนนิ่ง และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
- 5) ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ บุคลากรภาคธุรกิจ ข้าวและสินค้าเกษตร

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ร้อยละ 50
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและบริหารจัดการสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ OTOP ร้อยละ 50
- 3) ช่องทางการขยายตลาดสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 5 ช่องทาง
- 4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจัดโซนนิ่งการเกษตรไม่น้อยกว่า 20
- 5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการปรับปรุงไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
- 6) บุคลากรภาครัฐ ภาครัฐกิจข้าวและสินค้าเกษตรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 20

3. แก้ปัญหาและมุ่งพัฒนาสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอบอุ่น สังคม อยู่เป็นเป็นสุข

กลยุทธ์

การพัฒนาคุณภาพชีวิตบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคมให้เข้มแข็ง

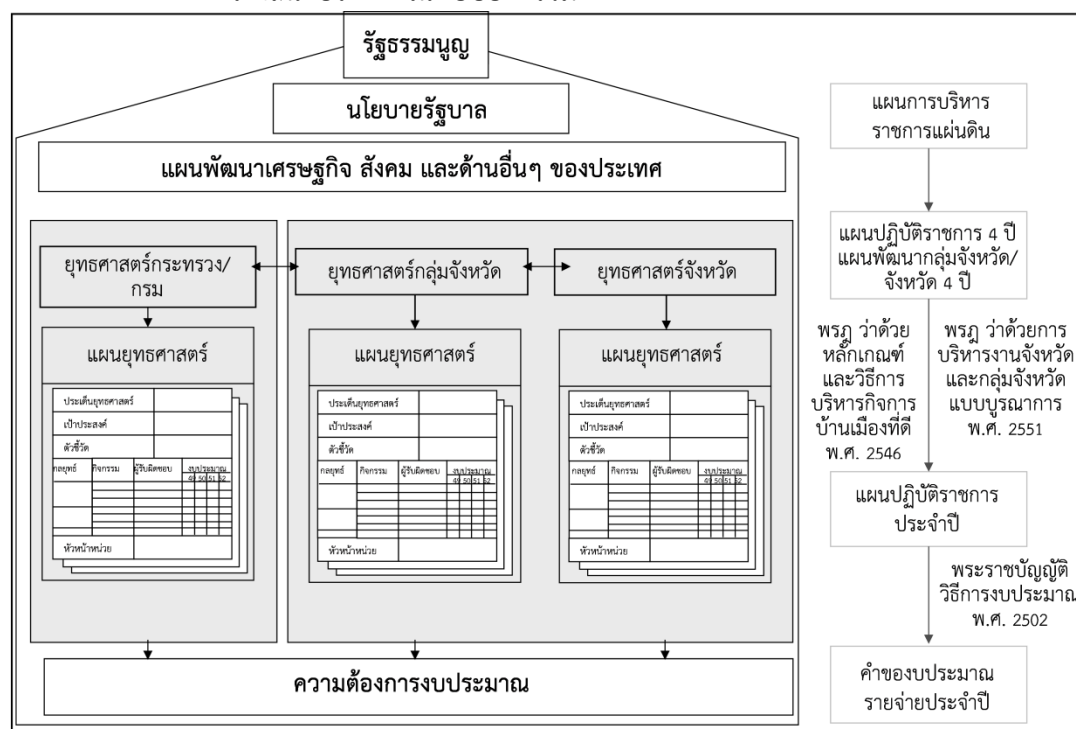
ตัวชี้วัด

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในจังหวัดมีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมไม่น้อยกว่าร้อยละ 20

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน สามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558-2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่น้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁸

⁸สรุปประเด็นโดยผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555.

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุน ความมั่นคงด้านอาหารรวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการ แบบ ธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนา กลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมี โอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของ สังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนี ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none">- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข- ดัชนีความสงบสุข- สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้ สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10- สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึง การคุ้มครองทางสังคม- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

ตารางที่ 4 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อสังคม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสมการพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงการส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวมการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตรการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิตการสร้าง ความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆการพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ปันฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 19 ตัวชี้วัดของจังหวัดพิจิตร กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพิจิตร
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาองค์กรและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การแก้ปัญหาและมุ่งพัฒนาสังคมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความพร้อมของจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคการเกษตร สินค้าข้าว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคการเกษตร สินค้าข้าว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 5 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพิจิตร
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความพร้อมของจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการน้ำและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การแก้ปัญหาและมุ่งพัฒนาสังคมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกมิติการพัฒนา ครอบคลุมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

ตารางที่ 6 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดพิจิตร
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	- ร้อยละของ เป้าหมายของประชาชนจังหวัดพิจิตร มีคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา - โครงสร้างพื้นฐานได้รับการปรับปรุงไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 - บุคลากรภาครัฐภาคธุรกิจข้าวและการเกษตรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 - การอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 - หน่วยงานในจังหวัดทุกภาคส่วนมีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี - ข้อมูลข่าวสารของจังหวัดได้รับการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 - การยกระดับการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาและประชาชนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 - เส้นทางสายหลักและสายรองได้รับการปรับปรุงไม่น้อยกว่า 20 เส้นทาง - ระบบ ICT ของจังหวัดได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 - จำนวนเส้นทางคมนาคมได้รับการปรับปรุงให้มีความปลอดภัยเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ตารางที่ 6 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดพิจิตร
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 50 - การพัฒนาและบริหารจัดการสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ OTOP เพิ่มขึ้นร้อยละ 50 - ช่องทางการขายสินค้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 5 ช่องทาง - การจัด Zoning การเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 - นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินงานตามแผนงาน/ โครงการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบเพิ่มขึ้นร้อยละ 50 - การดำเนินงานตามแผนงาน/ โครงการด้านอนุรักษ์ ป่าพุทธรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 - คร่าวเรือนทั้งหมดในจังหวัดมีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทุกประการครอบคลุมทั้งด้านการศึกษา คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม แต่มีได้มีตัวชี้วัดด้านความยากจนในพื้นที่ แต่อย่างไร

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่สำคัญสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นสำคัญ (Critical Issue) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค,ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล

และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล้างสูบน้ำ และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
 - ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
 - มีจิตอาสา
 - เลี้ยงลูกได้ดี
 - ครอบครัวอบอุ่น
 - จิตใจเบิกบาน
- (5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E: Government Expense)
- บูรณาการ
 - มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
 - ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
 - ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
 - ลดการเดินทาง
 - ลดเวลาการปฏิบัติ
 - ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
 - ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการ

ส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการส่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนา และศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ จะหมายรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างเป็นตัวชี้วัดไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : บริหารจัดการน้ำ อนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”

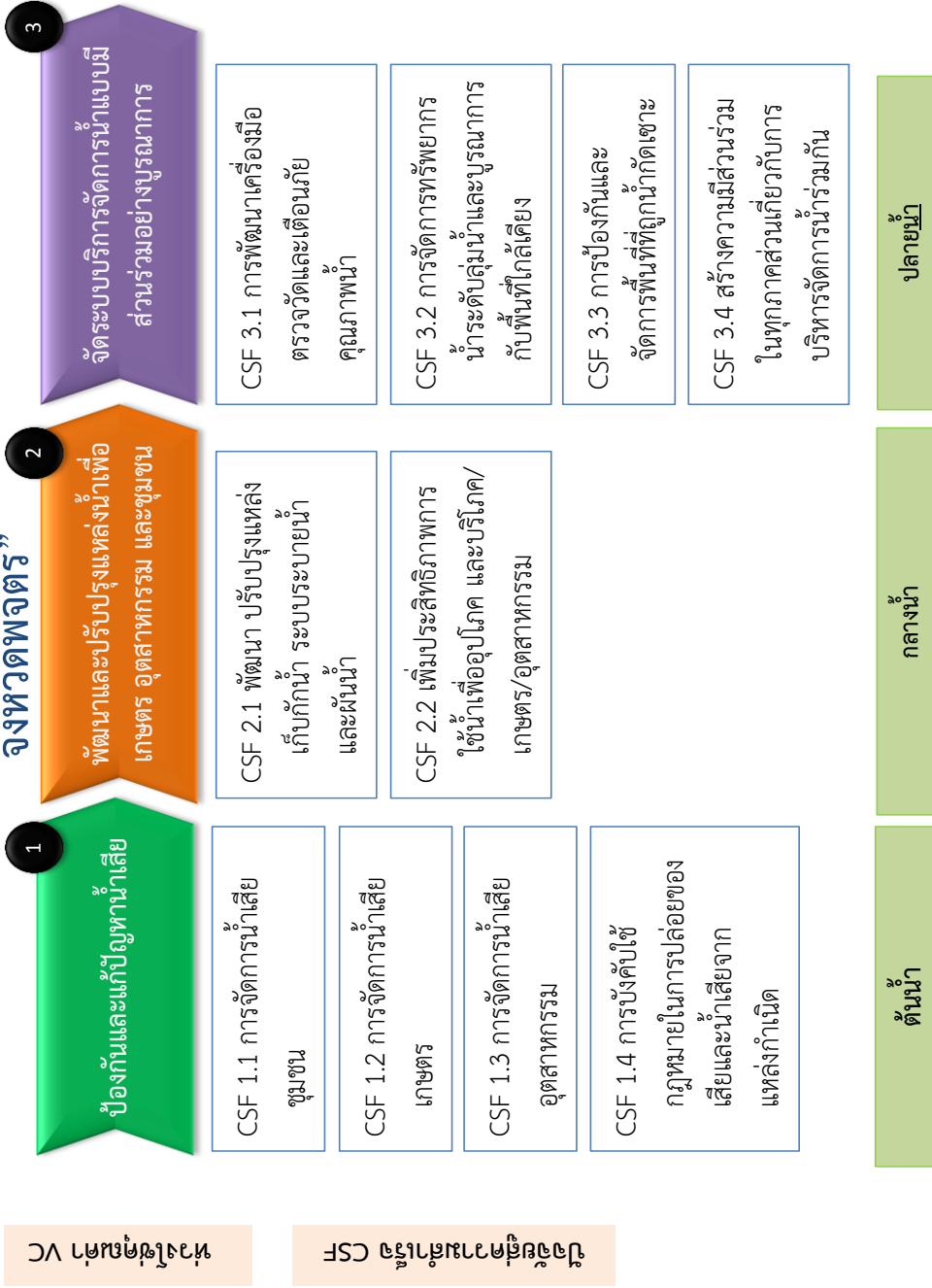
ตารางที่ 7 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
บริหารจัดการน้ำ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สิ่งแวดล้อม -> บริหารจัดการน้ำ	การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none">- จังหวัดพิจิตรมีปัญหาเรื่องน้ำท่วมเป็นระยะเวลานานต่อเนื่อง เพราะปัจจุบันพื้นที่รับน้ำทางธรรมชาติจำนวนมากเกิดการตื้นเขิน อีกทั้งการเชื่อมต่อกันระหว่างห้วย หนอง คลอง บึง ตามธรรมชาติถูกทำลายจากการพัฒนาของเมือง ซึ่งหากได้รับการแก้ไข ปัญหาเรื่องน้ำท่วมก็จะบรรเทาลง อีกทั้งยังสามารถบริหารจัดการให้เหลือน้ำไว้ใช้ในช่วงหน้าแล้งได้มากขึ้น- นอกจากปัญหาเรื่องการจัดการน้ำแล้ว ปัญหาอีกด้านหนึ่งที่รุนแรงมากขึ้นและสมควรได้รับการดูแล คือ การปล่อยสารเคมีจากภาคเกษตร อุตสาหกรรม และชุมชน ลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ

จังหวัดพิจิตร

3.1.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”

ตารางที่ 8 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 ป้องกันและแก้ปัญหาภัยแล้ง							
CSF 1.1 การจัดการน้ำเสีย ชุมชน	KPI 1.1.1 จำนวนจุดบำบัด น้ำเสียชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 1.1.1.1 จำนวนชุมชนเมือง	ชุมชน	ไม่มี			1) องค์กรปกครองท้องถิ่น 2) ที่ทำการปกครองจังหวัด
		Data 1.1.2.1 จำนวนจุดบำบัด น้ำเสียชุมชน	แหล่ง	ไม่มี			1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 1.2 การจัดการน้ำเสีย เกษตร	KPI 1.2.1 ปริมาณการใช้ สารเคมีต่อไร่ลดลง	Data 1.2.1.1 ปริมาณการใช้ สารเคมีต่อไร่	ลิตร	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 1.2.2 ปริมาณสารเคมี ภาคเกษตรที่ไหลลงสู่แหล่ง น้ำลดลง	Data 1.2.2.1 ปริมาณสารเคมี ภาคเกษตรที่ไหลลงสู่แหล่งน้ำ	มิลลิกรัม/ ลิตร	ไม่มี			1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 1.2.3 ปริมาณสารเคมีที่ เจือปนอยู่ในแหล่งน้ำลดลง	Data 1.2.3.1 ปริมาณสารเคมีที่ เจือปนอยู่ในแหล่งน้ำ	ลบ.ม.	ไม่มี			1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 1.3 การจัดการน้ำเสีย อุตสาหกรรม	KPI 1.3.1 ปริมาณน้ำเสียของ ภาคอุตสาหกรรมที่ปล่อยทิ้ง โดยไม่ได้รับการบำบัด	Data 1.3.1.1 ปริมาณน้ำเสียของ ภาคอุตสาหกรรมที่ปล่อยทิ้งโดย ผ่านการบำบัด	ลบ.ม.	ไม่มี			1) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 1.3.1.2 ปริมาณน้ำเสียของ ภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด	ลบ.ม.	มี	รายงาน	รายปี	1) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ตารางที่ 8 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 1.4 การบังคับใช้ กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด	KPI 1.4.1 จำนวนการแจ้ง เหตุความเดือดร้อนของ ชุมชน	Data 1.4.1.1 จำนวนการแจ้ง เหตุความเดือดร้อนของชุมชน	ราย	มี/ไม่ ต่อเนื่อง	รายงาน	รายปี	1) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 2) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 1.4.2 จำนวนคดีเรื่อง ของการปล่อยของเสีย	Data 1.4.2.1 จำนวนคดีเรื่อง ของการปล่อยของเสีย	ราย	ไม่มี			1) ตำรวจภูธรจังหวัด
VC 2 พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตร อุตสาหกรรมและชุมชน							
CSF 2.1 พัฒนา ปรับปรุง แหล่งเก็บกักน้ำระบบระบาย น้ำ และผืนน้ำ	KPI 2.1.1 จำนวนโครงการ พัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกัก น้ำระบบระบายน้ำและผืนน้ำ	Data 2.1.1.1 จำนวนโครงการ พัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำและผืนน้ำ	โครงการ	ไม่มี			1) สำนักงานจังหวัด
	KPI 2.1.2 จำนวนงบประมาณ พัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกัก น้ำระบบระบายน้ำและผืนน้ำ	Data 2.1.2.1 จำนวนงบประมาณ พัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำและผืนน้ำ	บาท	ไม่มี			1) สำนักงานจังหวัด
	KPI 2.1.3 จำนวนหน่วยงาน เจ้าภาพที่ดำเนินการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำและผืนน้ำ	Data 2.1.3.1 จำนวนหน่วยงาน เจ้าภาพที่ดำเนินการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบ ระบายน้ำและผืนน้ำ	แห่ง	ไม่มี			1) สำนักงานจังหวัด 2) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 2.2 เพิ่มประสิทธิภาพ การใช้น้ำเพื่ออุปโภคและ บริโภค/เกษตร/อุตสาหกรรม	KPI 2.2.1 ปริมาณการใช้น้ำ ของชุมชน/เกษตร/ อุตสาหกรรม	Data 2.2.1.1 ปริมาณการใช้น้ำ ต่อครัวเรือน	ลบ.ม.	มี	รายงาน	รายปี	1) การประปาส่วนภูมิภาค 2) สำนักงานสถิติจังหวัดพิจิตร
		Data 2.2.1.2 ปริมาณการใช้น้ำ ต่อไร่	ลบ.ม.	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.2.1.3 ปริมาณการใช้น้ำ ในภาคอุตสาหกรรมรวม	ลบ.ม.	ไม่มี			1) การประปาส่วนภูมิภาค

ตารางที่ 8 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 3 จัดระบบบริหารจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ							
CSF 3.1 การพัฒนาเครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพ น้ำ	KPI 3.1.1 จน.สถานีตรวจวัด คุณภาพน้ำในจุดที่กำหนด	Data 3.1.1.1 จำนวนสถานี ตรวจวัดคุณภาพน้ำในจุดที่กำหนด	สถานี	ไม่มี			1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 3.1.2 จำนวนสถานีวัด ระดับน้ำในจุดที่กำหนด	Data 3.1.2.1 จำนวนสถานีวัด ระดับน้ำในจุดที่กำหนด	สถานี	ไม่มี			1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 2) โครงการชลประทาน
	KPI 3.1.3 จำนวนกล้อง CCTV ในจุดที่กำหนด	Data 3.1.3.1 จำนวนกล้อง CCTV ในจุดที่กำหนด	ตัว	ไม่มี			1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 3.2 การจัดการทรัพยากร น้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการ กับพื้นที่ใกล้เคียง	KPI 3.2.1 พื้นที่เก็บน้ำหน้า น้ำมากเพิ่มขึ้น	Data 3.2.1.1 จำนวนพื้นที่เก็บ น้ำหน้าน้ำมาก	ลบ.ม.	ไม่มี			1) โครงการชลประทาน
	KPI 3.2.2 พื้นที่หน้าแล้งที่ไม่ มีน้ำใช้ลดลง	Data 3.2.2.1 จำนวนพื้นที่ หน้าแล้งที่ไม่มีน้ำใช้	ลบ.ม.	ไม่มี			1) โครงการชลประทาน
	KPI 3.2.3 ปริมาณหนองบึงที่ ได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น	Data 3.2.3.1 ปริมาณหนองบึงที่ ได้รับการปรับปรุง	ลบ.ม.	ไม่มี			1)โครงการชลประทาน 2) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 3.3 การป้องกันและ จัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ	KPI 3.3.1 ความยาวของ เขื่อนป้องกันน้ำกัดเซาะตลิ่ง	Data 3.3.1.1 ความยาวของ เขื่อนป้องกันน้ำกัดเซาะตลิ่ง	เมตร	มี	รายงาน	รายปี	1) สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
CSF 3.4 สร้างความร่วมมือ ในทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการ บริหารจัดการน้ำร่วมกัน	KPI 3.4.1 จน.หน่วยงานที่มี ส่วนร่วมในการบริหารจัดการ น้ำ (ภาครัฐ)	Data 3.4.1.1 จน.หน่วยงานที่มี ส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ (ภาครัฐ)	แห่ง	ไม่มี			1) สำนักงานจังหวัด
	KPI 3.4.2 จน.ชุมชน/กลุ่มที่มี ส่วนร่วมในการบริหารจัดการ น้ำ (ภาคเอกชน)	Data 3.4.2.1 จน.ชุมชน/กลุ่มที่มี ส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ (ภาคเอกชน)	ชุมชน/ กลุ่ม	ไม่มี			1) สำนักงานจังหวัด

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำ อนุรักษ์ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็นอย่างน้อยทั้งสิ้น 24 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 3 รายการ และที่เหลือจำนวน 21 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 9 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3
		(4 CSFs, 7 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 9 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	3 (12.50%)	1	1	1
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	1 (4.17%)	1	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	20 (83.33%)	7	5	8
รวม	24 (100%)	9	6	9

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัดพิจิตร”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
1.4.1.1 จำนวนการแจ้งเหตุความเดือดร้อนของชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล

ส่วนรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 :รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำจังหวัด พิจิตร”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1.1 จำนวนชุมชนเมือง	1) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 2) ที่ทำการปกครองจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.1.2.1 จำนวนจุดบำบัดน้ำเสียชุมชน	1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	- กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 1.2.1.1 ปริมาณการใช้สารเคมีต่อไร่	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 1.2.2.1 ปริมาณสารเคมีภาคเกษตรที่ไหลลงสู่แหล่งน้ำ	1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.2.3.1 ปริมาณสารเคมีที่เจือปนอยู่ในแหล่งน้ำ	1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.3.1.1 ปริมาณน้ำเสียของภาคอุตสาหกรรมที่ปล่อยทิ้งโดยผ่านการบำบัด	1) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 1.4.2.1 จำนวนคดีร้องขอการปล่อยของเสีย	1) ตำรวจภูธรจังหวัด	
Data 2.1.1.1 จำนวนโครงการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำและผันน้ำ	1) สำนักงานจังหวัด	
Data 2.1.2.1 จน.งบประมาณพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และผันน้ำ	1) สำนักงานจังหวัด	
Data 2.1.3.1 จำนวนหน่วยงานเจ้าภาพที่ดำเนินการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำและผันน้ำ	1) สำนักงานจังหวัด 2) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 2.2.1.2 ปริมาณการใช้น้ำต่อไร่	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.2.1.3 ปริมาณการใช้น้ำในภาคอุตสาหกรรมรวม	1) การประปาส่วนภูมิภาค	
Data 3.1.1.1 จำนวนสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำในจุดที่กำหนด	1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 3.1.2.1 จำนวนสถานีวัดระดับน้ำในจุดที่กำหนด	1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 2) โครงการชลประทาน	
Data 3.1.3.1 จำนวนกล้อง CCTV ในจุดที่กำหนด	1) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 3.2.1.1 จำนวนพื้นที่เก็บน้ำหน้าน้ำมาก	1) โครงการชลประทาน	
Data 3.2.2.1 จำนวนพื้นที่หน้าแล้งที่ไม่มีน้ำใช้	1) โครงการชลประทาน	
Data 3.2.3.1 ปริมาณหนองบึงที่ได้รับการปรับปรุง	1) โครงการชลประทาน 2) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	

ตารางที่ 11 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ จังหวัดพิจิตร” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.4.1.1 จำนวนหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ (ภาครัฐ)	1) สำนักงานจังหวัด	
Data 3.4.2.1 จำนวนชุมชน/กลุ่มที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ (ภาคเอกชน)	1) สำนักงานจังหวัด	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคการเกษตรสินค้าข้าว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” และ “ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

ตารางที่ 12 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคการเกษตร สินค้าข้าว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	เศรษฐกิจ -> การเกษตร เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	- ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว - ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากมูลค่าผลผลิตข้าวมีสัดส่วนถึงประมาณร้อยละ 70 ของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัด และครอบคลุมครัวเรือนเกษตรกรจำนวนมาก ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลไม่มีโครงการรับจำนำซึ่งทำให้ชาวนามีรายได้ลดลงอย่างมาก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จังหวัดจะต้องเข้าไปช่วยส่งเสริมให้ชาวนามีอาชีพเสริมหลังการทำนา เพื่อให้สามารถลดการพึ่งพารายได้จากการทำนาและลดรอบการปลูกลง และหันมาทำอาชีพอื่นที่มีรายได้สูงกว่ามากขึ้น ส่วนชาวนาที่ยังยึดอาชีพทำนาต่อไป ก็จะต้องมีต้นทุนการผลิตที่ลดลง มีผลผลิตที่มีคุณภาพและขายได้ราคามากขึ้นโดยไม่ต้องพึ่งรัฐ - จังหวัดพิจิตรได้ชื่อว่าเป็นจังหวัดที่นักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาเพื่อเคารพสักการะพระครูบาอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จึงเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่จะนารายได้เข้าจังหวัดผ่านการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ “ข้าว และ ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D)							
CSF 1.1 การนำผลการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้ในการ ผลิตสินค้า (พันธุ์ข้าว) มา ใช้ให้เกิดผล	KPI 1.1.1 จำนวนรายงานผลการวิจัย และพัฒนาปัจจัยการผลิต (พันธุ์ข้าว ดิน น้ำ ปุ๋ย) ที่นำมาใช้ทั้งในภาครัฐ และเอกชน	Data 1.1.1.1 จำนวนรายงาน ผลการวิจัยและพัฒนาปัจจัยการ ผลิต (พันธุ์ข้าว ดิน น้ำ ปุ๋ย)ที่ นำมาใช้ทั้งในภาครัฐและเอกชน	รายงาน	ไม่มี			1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 1.1.2 จำนวนรายงานผลการวิจัย และพัฒนาพันธุ์ข้าวตามฤดูกาลที่ นำมาใช้ทั้งในภาครัฐและเอกชน	Data 1.1.2.1 จำนวนรายงาน ผลการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวตาม ฤดูกาลที่นำมาใช้ทั้งในภาครัฐและ เอกชน	รายงาน	ไม่มี			1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 1.1.3 จำนวนรายงานผล การศึกษาเพื่อลดผลกระทบจาก ศัตรูพืช และ โรคพืชที่นำมาใช้ทั้งใน ภาครัฐและเอกชน	Data 1.1.3.1 จำนวนรายงานผล การศึกษาเพื่อลดผลกระทบจาก ศัตรูพืช และโรคพืชที่นำมาใช้ทั้งใน ภาครัฐและเอกชน	รายงาน	ไม่มี			1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 1.2 การวิเคราะห์สินค้า และความต้องการของตลาด	KPI 1.2.1 จำนวนผลผลิตข้าวที่ผลิต ได้ในจังหวัด	Data 1.2.1.1 จำนวนผลผลิตข้าวที่ ผลิตได้ในจังหวัด	ตัน	มี	ทะเบียน	รอบ การปลูก	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 1.2.2 ปริมาณความต้องการข้าว ของผู้ประกอบการค้าข้าวในจังหวัด	Data 1.2.2.1 ปริมาณความ ต้องการข้าวของผู้ประกอบการค้า ข้าวในจังหวัด	ตัน	ไม่มี			1) สำนักงานการค้าภายใน จังหวัด
	KPI 1.2.3 ปริมาณความต้องการข้าว พื้นเมืองของตลาด	Data 1.2.3.1 ปริมาณความ ต้องการข้าวพื้นเมืองของตลาด	ตัน	ไม่มี			1) สำนักงานการค้าภายใน จังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC2 : ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร							
CSF 2.1 การศึกษาและจัดทำ ข้อมูลปัจจัยการผลิต	KPI 2.1.1 ปัจจัยการผลิต	Data 2.1.1.1 จำนวนเนื้อที่ เพาะปลูกข้าวในเขตชลประทานที่ <u>ไม่มีระบบจัดการน้ำ</u>	ไร่	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) โครงการชลประทาน 3) สำนักงานปฎิรูปที่ดิน จังหวัด
		Data 2.1.1.2 จำนวนเนื้อที่ เพาะปลูกข้าวในเขตชลประทานที่มี <u>ระบบจัดการน้ำ</u>	ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) โครงการชลประทาน จังหวัด 3) สำนักงานปฎิรูปที่ดิน จังหวัด
		Data 2.1.1.3 จำนวนเนื้อที่ เพาะปลูกข้าวนอกเขตชลประทาน	ไร่	มี	ทะเบียน	รอบ การปลูก	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) โครงการชลประทาน
		Data 2.1.1.4 ปริมาณน้ำฝนใน พื้นที่จังหวัด	มิลลิเมตร	มี	ทะเบียน	รายเดือน	1) สถานีอุตุนิยมวิทยา
		Data 2.1.1.5 จำนวนเกษตรกรผู้ ปลูกข้าว	ราย	มี	ทะเบียน	รอบ การปลูก	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.1.6 จำนวนเนื้อที่เพาะ ปลูกข้าว	ไร่	มี	ทะเบียน	รอบ การปลูก	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.1.7 จำนวนเนื้อที่เก็บ เกี่ยวข้าว	ไร่	มี	ทะเบียน	รอบ การปลูก	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.1.8 จน.ผู้ให้เข้าพื้นที่ทำนา	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.1.9 จำนวนพื้นที่นาให้เช่า	ไร่	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.1 (ต่อ) การศึกษาและ จัดทำข้อมูลปัจจัยการผลิต	KPI 2.1.2 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวที่ใช้ ปลูกในจังหวัด	Data 2.1.2.1 รายชื่อสายพันธุ์ข้าว ที่ใช้เพาะปลูกในจังหวัด	พันธุ์	มี	ทะเบียน	รายปี	1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.2.2 จำนวนพันธุ์ข้าว จำแนกตามลักษณะประจำพันธุ์ของ ข้าวที่ใช้ปลูกในจังหวัด	พันธุ์	มี	ทะเบียน	รายปี	1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.1.3 แหล่งผลิตพันธุ์ข้าวใน จังหวัด	Data 2.1.3.1 จำนวนแหล่งผลิต เมล็ดพันธุ์ข้าวในจังหวัด	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.1.4 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต เมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดี	Data 2.1.4.1 จำนวนเกษตรกรที่ ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการ ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดี	ราย	ไม่มี			1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 2.2 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 2.2.1 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการ น้ำในเขตชลประทาน	Data 2.2.1.1 จำนวนพื้นที่ ชลประทาน	ไร่	มี	ทะเบียน	ปีละ 2 ครั้ง	1) โครงการชลประทาน
	KPI 2.2.2 จำนวนแหล่งน้ำสาธารณะ	Data 2.2.2.1 จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำ สาธารณะ	ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	1) โครงการชลประทาน 2) สนง.ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
	KPI 2.2.3 พื้นที่ปลูกข้าวและ จำนวน เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภาวะ น้ำท่วม	Data 2.2.3.1 พื้นที่ปลูกข้าวที่ได้รับ ผลกระทบจากภาวน้ำท่วม	ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.2.3.2 จำนวนเกษตรกรที่ ได้รับผลกระทบจากภาวน้ำท่วม	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.2.4 พื้นที่ปลูกข้าว และ จำนวนเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ จากภัยแล้ง	Data 2.2.4.1 พื้นที่ปลูกข้าวที่ได้รับ ผลกระทบจากภัยแล้ง	ไร่	มี/ไม่ ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.2.4.2 จำนวนเกษตรกรที่ ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 การบริหารจัดการใช้ดิน (Zoning)	KPI 2.3.1 ลดจำนวนครั้งการปลูกข้าวนาปรัง	Data 2.3.1.1 จำนวนครั้งการปลูกข้าวนาปรัง	ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.3.2 คุณภาพดิน	Data 2.3.2.1 ข้อมูลชุดดินในแต่ละพื้นที่ (รหัสชุดดิน)	รหัส	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด
		Data 2.3.2.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่ (ค่า PH)	ค่า	มี	ทะเบียน	รอบการเพาะปลูก	1) สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด
CSF 2.4 การรวมกลุ่มชาวนาและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	KPI 2.4.1 จำนวนศูนย์ข้าวชุมชน	Data 2.4.1.1 จำนวนศูนย์ข้าวชุมชน	ศูนย์	ไม่มี			1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.4.1.2 จำนวนโรงเรียนเกษตรกร	แห่ง	ไม่มี			1) องค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัด 2) สนง.พัฒนาชุมชน 3) สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 2.4.1.3 จำนวนหมอดินอาสา	ราย	มี/ไม่มีต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด
		Data 2.4.1.4 จำนวนปราชญ์ชาวบ้าน	ราย	มี/ไม่มีต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) องค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัด 2) สนง.พัฒนาชุมชน
	KPI 2.4.2 จำนวนชาวนาที่เป็นสมาชิกสหกรณ์	Data 2.4.2.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตรที่จดทะเบียน	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
		Data 2.4.2.2 จน.กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	กลุ่ม	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.4.2.3 จำนวนชาวนาที่เป็นสมาชิกสหกรณ์	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานสหกรณ์จังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.4 (ต่อ) การรวมกลุ่มชาวนาและการ เข้าถึงแหล่งเงินทุน	KPI 2.4.3 การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ของชาวนา	Data 2.4.3.1 ร้อยละของชาวนาที่ เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ	ร้อยละ	มี/ไม่ ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายเดือน	1) ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร 2) สนง.สหกรณ์จังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่น จังหวัด 4) กองทุนหมู่บ้าน
		Data 2.4.3.2 ร้อยละของชาวนาที่ เข้าถึงแหล่งเงินทุนนอกระบบ	ร้อยละ	ไม่มี			1) ธนาคารชุมชนหรือ ธนาคารหมู่บ้าน
		Data 2.4.3.3 มูลค่าสินเชื่อกของ ชาวนา	บาท	มี/ไม่ ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายเดือน	1) ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร 2) สนง.สหกรณ์จังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่น จังหวัด 4) กองทุนหมู่บ้าน 5) ธนาคารชุมชนหรือ ธนาคารหมู่บ้าน
		Data 2.4.3.4 จำนวนเกษตรกรที่ เข้าร่วมโครงการบัตรเครดิต เกษตรกร	ราย	มี/ไม่ ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
CSF 2.5 การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถให้ เกษตรกร	KPI 2.5.1 ร้อยละของเกษตรกรที่ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพตามระบบมาตรฐาน GAP	Data 2.5.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ ผ่านการอบรมในหลักสูตรการปลูก ข้าวตามระบบมาตรฐาน GAP	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรพิจิตร

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.5 (ต่อ) การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร	KPI 2.5.2 จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกษตรกรภาครัฐ	Data 2.5.2.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ในจังหวัด	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
		Data 2.5.2.2 จำนวนศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.5.3 จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกษตรกรภาคเอกชน	Data 2.5.3.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ในจังหวัด	แห่ง	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
		Data 2.5.3.2 จำนวนศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	แห่ง	ไม่มี			3) องค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัด 4) สนง.พัฒนาชุมชน
CSF 2.6 การกระจายเมล็ดพันธุ์ที่ดีให้เกษตรกร	KPI 2.6.1 เมล็ดพันธุ์คุณภาพที่ผลิตเองในจังหวัดมากขึ้น	Data 2.6.1.1 จำนวนพันธุ์ข้าวจำแนกตามลักษณะประจำพันธุ์ของข้าวที่ใช้ปลูกในจังหวัด (ที่แจกโดยรัฐบาล)	พันธุ์	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.6.1.2 จน.พันธุ์ข้าว จำแนกตามลักษณะประจำพันธุ์ของข้าวที่ใช้ปลูกในจังหวัด (ที่แจกโดยเอกชน)	พันธุ์	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.6.2 ความเพียงพอของเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ผลิตเองในจังหวัด	Data 2.6.2.1 จำนวนความต้องการเมล็ดพันธุ์ข้าว	ตัน	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.6.2.2 จำนวนเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ผลิตได้เองในจังหวัด	ตัน	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.6 (ต่อ) การกระจาย เมล็ดพันธุ์ที่ดีให้เกษตรกร	KPI 2.6.3 แหล่งผลิตพันธุ์ข้าวใน จังหวัด	Data 2.6.3.1 จำนวนแหล่งผลิต เมล็ดพันธุ์ข้าวในจังหวัด	แห่ง	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.6.4 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต เมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดีในแต่ละปี	Data 2.6.4.1 จำนวนเกษตรกรที่ ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการ ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดีในแต่ละปี	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 2.7 การพัฒนาเกษตรกร เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรม (การ สีข้าวและบรรจุภัณฑ์ข้าว)	KPI 2.7.1 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ ปลูกข้าวที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน และตรวจสอบความปลอดภัยของ สินค้า	Data 2.7.1.1 จำนวนเกษตรกรและ พื้นที่ปลูกข้าวที่ผ่านการรับรอง มาตรฐานและตรวจสอบความ ปลอดภัยของสินค้า	ราย/ไร่	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
VC3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน							
CSF 3.1 การผลิตที่ดีและ เหมาะสมตามมาตรฐาน (GAP)	KPI 3.1.1 ร้อยละของจำนวน เกษตรกรที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน GAP	Data 3.1.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรพิจิตร
	KPI 3.1.2 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP	Data 3.1.2.1 พื้นที่ปลูกข้าวที่ได้รับ การรับรองมาตรฐาน GAP	ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 3.2 ลดการใช้ปุ๋ยเคมีและ สารกำจัดศัตรูพืช	KPI 3.2.1 การใช้ปุ๋ยเคมีและสาร กำจัดศัตรูพืชลดลง	Data 3.2.1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว ที่ใช้ปุ๋ยเคมีและสารกำจัดศัตรูพืช	ไร่	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 3.2.2 การอบรมให้ความรู้แก่ เกษตรกรเรื่องการใช้อินทรีย์และ การกำจัดศัตรูพืชโดยไม่ต้องใช้ สารเคมี	Data 3.2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ ได้รับการอบรมให้ความรู้เรื่องการ ใช้อินทรีย์และการกำจัดศัตรูพืช โดยไม่ต้องใช้สารเคมี	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สถานีพัฒนาที่ดิน

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 (ต่อ) ลดการใช้ ปุ๋ยเคมีและสารกำจัดศัตรูพืช	KPI 3.2.2 (ต่อ) การอบรมให้ความรู้ แก่เกษตรกรเรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และการกำจัดศัตรูพืชโดยไม่ต้องใช้ สารเคมี	Data 3.2.2.2 จำนวนเกษตรกรที่ใช้ ปุ๋ยอินทรีย์	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 3.2.2.3 จำนวนเกษตรกรที่ใช้ สารกำจัดศัตรูพืชที่ไม่ใช่สารเคมี	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 3.2.2.4 จำนวนพื้นที่ที่ใช้ปุ๋ย อินทรีย์	ไร่	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 3.3 การเพิ่มผลผลิตภาพ	KPI 3.3.1 ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 3.3.1.1 ปริมาณผลผลิตข้าว ทั่วไปเฉลี่ยต่อไร่ของจังหวัด	ก.ก.	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 3.3.1.2 ปริมาณผลผลิตข้าวที่ ได้มาตรฐาน GAP เฉลี่ยต่อไร่ของ จังหวัด	ก.ก.	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 3.3.2 ราคาข้าวต่อตัน (ton) ที่ ไม่อิงกับราคารับจำนำเพิ่มขึ้น	Data 3.3.2.1 ราคารับซื้อข้าวเปลือก ทั่วไปของจังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา	บาท/ตัน	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) การค้าภายในจังหวัด 3) สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
		Data 3.3.2.2 ราคารับซื้อ ข้าวเปลือกที่ได้มาตรฐาน GAP ของ จังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	บาท/ตัน	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 3.3.3 ต้นทุนเฉลี่ยต่อการผลิต ข้าวเปลือก 1 ตัน	Data 3.3.3.1 ต้นทุนเฉลี่ยต่อการ ผลิตข้าวเปลือก 1 ตัน	บาท/ตัน	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.4 ผลผลิตที่เป็นข้าว อินทรีย์	KPI 3.4.1 ผลผลิตข้าวอินทรีย์	Data 3.4.1.1 จำนวนผลผลิตข้าว อินทรีย์เฉลี่ยต่อไร่	ก.ก.	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สนง.พัฒนาชุมชน
	KPI 3.4.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว อินทรีย์	Data 3.4.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว อินทรีย์	ไร่	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 3.4.3 จำนวนผู้ผลิตข้าวอินทรีย์	Data 3.4.3.1 จำนวนเกษตรกร ผู้ผลิตข้าวอินทรีย์	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 3.4.4 ปริมาณเมล็ดพันธุ์ที่ผลิต ได้ในจังหวัดมีความเพียงพอ	Data 3.4.4.1 ปริมาณเมล็ดพันธุ์ ข้าวอินทรีย์ที่ผลิตได้ในจังหวัด	ก.ก.	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 3.4.4.2 ความต้องการเมล็ด พันธุ์ทั้งหมด	ก.ก.	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 3.4.5 ความต้องการปุ๋ยอินทรีย์	Data 3.4.5.1 จำนวนเกษตรกรที่ ต้องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 3.4.5.2 ปริมาณปุ๋ยอินทรีย์ที่ ต้องการทั้งหมด	ตัน	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 3.4.5.3 ปริมาณปุ๋ยอินทรีย์ที่ ผลิตได้ในจังหวัด	ตัน	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 3.5 การรับรองมาตรฐาน และตรวจสอบความปลอดภัย ของสินค้า	KPI 3.5.1 ร้อยละของจำนวน เกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่ผ่าน การรับรองมาตรฐานและตรวจสอบ ความปลอดภัยของสินค้า	Data 3.5.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ ผ่านการรับรองมาตรฐานและ ตรวจสอบความปลอดภัยของสินค้า	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 3.5.1.2 พื้นที่ปลูกข้าวที่ผ่าน การรับรองมาตรฐานและตรวจสอบ ความปลอดภัยของสินค้า	ไร่	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.6 การตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) การผลิตข้าวอินทรีย์	KPI 3.6.1 จำนวนผู้ประกอบการผลิตข้าวอินทรีย์มีระบบตรวจสอบย้อนกลับ	Data 3.6.1.1 จำนวนผู้ประกอบการผลิตข้าวอินทรีย์มีระบบตรวจสอบย้อนกลับ	ราย	ไม่มี			1) สมาคมโรงสีข้าว 2) สนง.การค้าภายใน 3) สนง.พัฒนาชุมชน
VC4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 4.1 มาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม GMP/HACCP	KPI 4.1.1 จำนวนสถานประกอบการจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	Data 4.1.1.1 จำนวนโรงสีข้าวจำแนกตามจำนวนคนทำงาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.สาธารณสุขจังหวัด 2) สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 4.1.1.2 จำนวนโรงสีข้าวจำแนกตามกำลังการผลิต	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
	KPI 4.1.2 จำนวนสถานประกอบการจำแนกตามทุนจดทะเบียน	Data 4.1.2.1 จำนวนโรงสีข้าวจำแนกตามทุนจดทะเบียน	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
	KPI 4.1.3 จำนวนโรงสีที่ได้รับรองระบบ GMP/HACCP	Data 4.1.3.1 จำนวนโรงสีที่ได้รับรองระบบ GMP/HACCP	แห่ง	มี/ไม่ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.สาธารณสุขจังหวัด 2) สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 4.2 มาตรฐานการผลิตข้าวอินทรีย์	KPI 4.2.1 จำนวนโรงสีที่ได้รับมาตรฐานการผลิตข้าวอินทรีย์	Data 4.2.1.1 จำนวนโรงสีที่ได้รับมาตรฐานการผลิตข้าวอินทรีย์	แห่ง	ไม่มี			1) ชมรมโรงสีข้าว 2) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 3) สำนักงานการค้าภายใน 4) สนง.มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
	KPI 4.2.2 กำลังการผลิตโรงสีที่ได้รับมาตรฐานการผลิตข้าวอินทรีย์	Data 4.2.2.1 กำลังการผลิตโรงสีที่ได้รับมาตรฐานการผลิตข้าวอินทรีย์	ตัน/ 24 ช.ม.	ไม่มี			1) ชมรมโรงสีข้าว 2) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 3) สำนักงานสถิติจังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4.3 มาตรฐานโรงสีข้าวชุมชน	KPI 4.3.1 จำนวนโรงสีชุมชน	Data 4.3.1.1 จำนวนโรงสีชุมชนทั้งจังหวัด	แห่ง	ไม่มี			1) ชมรมโรงสีข้าว 2) องค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัด 3) สำนักงานสถิติจังหวัด
	KPI 4.3.2 กำลังการผลิตของโรงสีชุมชน	Data 4.3.2.1 จำนวนโรงสีชุมชนจำแนกตามขนาดการผลิต	แห่ง	ไม่มี			1) ชมรมโรงสีข้าว 2) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 3) สนง.การค้าภายในจังหวัด 4) สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 4.3.3 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของโรงสีชุมชนหรือศูนย์ข้าวของชุมชน	Data 4.3.3.1 จำนวนแหล่งเงินทุนของโรงสีชุมชน/ศูนย์ข้าวชุมชน	แห่ง	ไม่มี			1) ชมรมโรงสีข้าว
		Data 4.3.3.2 จำนวนเงินกู้ของโรงสีชุมชน/ศูนย์ข้าวชุมชน	บาท	ไม่มี			1) ชมรมโรงสีข้าว 2) ธนาคารพาณิชย์
		Data 4.3.3.3 จำนวนโรงสีชุมชน/ศูนย์ข้าวชุมชนที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน	แห่ง	ไม่มี			1) ชมรมโรงสีข้าว
	CSF 4.4 การส่งเสริมมาตรฐานตราสินค้า (Branding)	KPI 4.4.1 การมีโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริม Branding ข้าวตราจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	Data 4.4.1.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรม เพื่อส่งเสริม Branding และมาตรฐานสินค้าข้าว	โครงการ/กิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี
Data 4.4.1.2 จำนวน Brand ที่ได้รับตราจังหวัด			ตรา	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สำนักงานการค้าภายในจังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.5 เกษตรกรมี ความสามารถในการจัดการ วัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูก ข้าวอินทรีย์ให้เกิดประโยชน์	KPI 4.5.1 จำนวนเกษตรกรที่มีการ จัดการวัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูก ข้าวอินทรีย์ให้เกิดประโยชน์	Data 4.5.1.1 จำนวนเกษตรกรที่มี การจัดการวัตถุดิบเหลือใช้จากการ ปลูกข้าวอินทรีย์ให้เกิดประโยชน์	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สถานีพัฒนาที่ดิน
		Data 4.5.1.2 รายได้จากการ จัดการวัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูก ข้าวอินทรีย์	บาท	ไม่มี			1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สถานีพัฒนาที่ดิน
CSF 4.6 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ จากข้าว	KPI 4.6.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP/ วิสาหกิจชุมชน จากข้าวของจังหวัด	Data 4.6.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP/วิสาหกิจชุมชน จากข้าวของ จังหวัด	ผลิตภัณฑ์	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด 2) สนง.พาณิชย์จังหวัด
	KPI 4.6.2 มูลค่าการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ OTOP/วิสาหกิจชุมชน จากข้าวของจังหวัด	Data 4.6.2.1 มูลค่าการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ OTOP/วิสาหกิจชุมชน จากข้าวของจังหวัด	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด 2) สนง.พาณิชย์จังหวัด
VC5 : การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า							
CSF 5.1 การบริหารจัดการ คลังสินค้า	KPI 5.1.1 สัดส่วนการจัดเก็บข้าวใน คลังสินค้าต่อความจุสูงสุดที่จัดเก็บได้	Data 5.1.1.1 จำนวนคลังสินค้า	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) ชมรมโรงสีข้าว 2) สนง.การค้าภายในจังหวัด 3) องค์การคลังสินค้า
		Data 5.1.1.2 สัดส่วนการจัดเก็บ ข้าวในคลังสินค้าต่อความจุสูงสุด ที่จัดเก็บได้	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	รายปี	1) ชมรมโรงสีข้าว 2) สนง.การค้าภายในจังหวัด 3) องค์การคลังสินค้า
		Data 5.1.1.3 ปริมาณความจุของ คลังสินค้า	ตรม.	มี	ทะเบียน	รายปี	1) ชมรมโรงสีข้าว 2) สนง.การค้าภายในจังหวัด 3) องค์การคลังสินค้า

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5.2 ผู้ประกอบการ Logistics	KPI 5.2.1 จำนวนผู้ประกอบการ Logistics	Data 5.2.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ logistics	แห่ง	ไม่มี			1) สำนักงานขนส่งจังหวัด 2) องค์การคลังสินค้า
	KPI 5.2.2 จำนวนผู้ประกอบการประกันภัยสินค้า	Data 5.2.2.1 จำนวนผู้ประกอบการประกันภัยสินค้า	ราย	ไม่มี			1) ชมรมโรงสีข้าว 2) สนง.คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
VC6 : การพัฒนาระบบการตลาด							
CSF 6.1 พัฒนาลาดซื้อขายล่วงหน้า	KPI 6.1.1 จำนวนชาวนาที่ได้รับการอบรมความรู้เรื่องตลาดล่วงหน้า	Data 6.1.1.1 จำนวนชาวนาที่ได้รับการอบรมความรู้เรื่องตลาดล่วงหน้า	ราย	ไม่มี			1) สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
	KPI 6.1.2 จำนวนศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีตลาดซื้อขายล่วงหน้า	Data 6.1.2.1 จำนวนศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีตลาดซื้อขายล่วงหน้า	แห่ง	ไม่มี			1) สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
CSF 6.2 การวิเคราะห์ความต้องการของตลาดข้าวอินทรีย์	KPI 6.2.1 ปริมาณของผลผลิตข้าวอินทรีย์ที่ขายได้	Data 6.2.1.1 ปริมาณของผลผลิตข้าวอินทรีย์ที่ขายได้	บาท	ไม่มี			1) สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
		Data 6.2.1.2 สัดส่วนของปริมาณข้าวอินทรีย์ที่ขายได้ต่อผลผลิตข้าวอินทรีย์ทั้งหมด	ร้อยละ	ไม่มี			1) สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
	KPI 6.2.2 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวอินทรีย์ของจังหวัด	Data 6.2.2.1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวอินทรีย์ของจังหวัด	ช่องทาง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานพาณิชย์จังหวัด

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคการเกษตร สินค้าข้าว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำแนกรวมทั้งสิ้น 101 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 36 รายการ และที่เหลือจำนวน 65 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6
		(2 CSFs, 6 KPIs)	(7 CSFs, 21 KPIs)	(6 CSFs, 14 KPIs)	(6 CSFs, 12 KPIs)	(2 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	36 (35.64 %)	1	20	4	7	3	1
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	7 (7.00 %)	-	6	-	1	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	58 (57.40 %)	5	19	19	9	2	4
รวม	101 (100 %)	6	45	23	17	5	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.2.4.1 พื้นที่ปลูกข้าวที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 2.4.1.3 จำนวนหมอดินอาสา	1) สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด	
Data 2.4.1.4 จำนวนปราชญ์ชาวบ้าน	1) องค์การปกครองท้องถิ่น 2) สนง.พัฒนาชุมชน	
Data 2.4.3.1 ร้อยละของชาวนาที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ	1) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 2) สนง.สหกรณ์จังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 4) กองทุนหมู่บ้าน	

ตารางที่ 15 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.4.3.3 มูลค่าสินเชื่อบริษัท	1) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 2) สนง.สหกรณ์จังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 4) กองทุนหมู่บ้าน 5) ธนาคารชุมชนหรือธนาคารหมู่บ้าน	(ต่อ) - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.4.3.4 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการบัตรเครดิตเกษตรกร	1) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	
Data 4.1.3.1 จำนวนโรงสีที่ได้รับรองระบบ GMP/HACCP	1) สนง.สาธารณสุขจังหวัด 2) สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	

ส่วนรายการสถิติทางด้านการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1.1 จำนวนรายงานผลการวิจัยและพัฒนาปัจจัยการผลิต (พันธุ์ข้าว ดิน น้ำ ปุ๋ย) ที่นำมาใช้ทั้งในภาครัฐและเอกชน	1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 1.1.2.1 จำนวนรายงานผลการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวตามฤดูกาลที่นำมาใช้ทั้งในภาครัฐและเอกชน	1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 1.1.3.1 จำนวนรายงานผลการศึกษาเพื่อลดผลกระทบจากศัตรูพืช และโรคพืช ที่นำมาใช้ทั้งในภาครัฐและเอกชน	1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.2.2.1 ปริมาณความต้องการข้าวของผู้ประกอบการค้าข้าวในจังหวัด	1) สำนักงานการค้าภายในจังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.2.3.1 ปริมาณความต้องการข้าวพื้นเมืองของตลาด	1) สำนักงานการค้าภายในจังหวัด	
Data 2.1.1.1 จำนวนเนื้อที่เพาะปลูกข้าวในเขตชลประทานที่ไม่มีระบบจัดการน้ำ	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) โครงการชลประทาน 3) สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัด	
Data 2.1.1.8 จำนวนผู้ให้เข้าพื้นที่ทำนา	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.1.1.9 จำนวนพื้นที่นาให้เช่า	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.4.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดี	1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.2.4.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.4.1.1 จำนวนศูนย์ข้าวชุมชน	1) ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว 2) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.4.1.2 จำนวนโรงเรียนเกษตรกร	1) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 2) สนง.พัฒนาชุมชน 3) สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.4.2.2 จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.4.2.3 จำนวนชาวนาที่เป็นสมาชิกสหกรณ์	1) สำนักงานสหกรณ์จังหวัด	
Data 2.4.3.2 ร้อยละของชาวนาที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนนอกระบบ	1) ธนาคารชุมชนหรือธนาคารหมู่บ้าน	
Data 2.5.3.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ในจังหวัด	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 4) สนง.พัฒนาชุมชน	
Data 2.5.3.2 จำนวนศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 4) สนง.พัฒนาชุมชน	
Data 2.6.1.1 จำนวนพันธุ์ข้าว จำแนกตามลักษณะประจำพันธุ์ของข้าวที่ปลูกในจังหวัด (ที่แจกโดยรัฐบาล)	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.6.1.2 จำนวนพันธุ์ข้าว จำแนกตามลักษณะประจำพันธุ์ของข้าวที่ปลูกในจังหวัด (ที่แจกโดยเอกชน)	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.6.2.1 จำนวนความต้องการเมล็ดพันธุ์	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.6.2.2 จำนวนเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ผลิตได้เองในจังหวัด	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.6.3.1 จำนวนแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวในจังหวัด	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 2.6.4.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดีในแต่ละปี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.7.1.1 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่ผ่านการรับรองมาตรฐานและตรวจสอบความปลอดภัยของสินค้า	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	
Data 3.1.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร พิจิตร	
Data 3.2.1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่ใช้ปุ๋ยเคมีและสารกำจัดศัตรูพืช	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.2.2.2 จำนวนเกษตรกรที่ใช้ปุ๋ยอินทรีย์	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.2.2.3 จำนวนเกษตรกรที่ใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่ไม่ใช่สารเคมี	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.2.2.4 จำนวนพื้นที่ที่ใช้ปุ๋ยอินทรีย์	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.3.1.2 ปริมาณผลผลิตข้าวที่ได้มาตรฐาน GAP เฉลี่ยต่อไร่ของจังหวัด	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.3.2.2 ราคารับซื้อข้าวเปลือกที่ได้มาตรฐาน GAP ของจังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.3.3.1 ต้นทุนเฉลี่ยต่อการผลิตข้าวเปลือก 1 ตัน	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	
Data 3.4.1.1 จำนวนผลผลิตข้าวอินทรีย์เฉลี่ยต่อไร่	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สนง.พัฒนาชุมชน	
Data 3.4.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวอินทรีย์	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.4.3.1 จำนวนเกษตรกรผู้ผลิตข้าวอินทรีย์	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.4.4.1 ปริมาณเมล็ดพันธุ์ข้าวอินทรีย์ที่ผลิตได้ในจังหวัด	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.4.4.2 ความต้องการเมล็ดพันธุ์ทั้งหมด	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.4.5.1 จำนวนเกษตรกรที่ต้องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.4.5.2 ปริมาณปุ๋ยอินทรีย์ที่ต้องการทั้งหมด	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.4.5.3 ปริมาณปุ๋ยอินทรีย์ที่ผลิตได้ในจังหวัด	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.5.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานและตรวจสอบความปลอดภัยของสินค้า	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.5.1.2 พื้นที่ปลูกข้าวที่ผ่านการรับรองมาตรฐานและตรวจสอบความปลอดภัยของสินค้า	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.6.1.1 จำนวนผู้ประกอบการผลิตข้าวอินทรีย์มีระบบตรวจสอบย้อนกลับ	1) สมาคมโรงสีข้าว 2) สนง.การค้าภายใน 3) สนง.พัฒนาชุมชน	
Data 4.2.1.1 จำนวนโรงสีที่ได้รับมาตรฐานการผลิตข้าวอินทรีย์	1) ชมรมโรงสีข้าว 2) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 3) สำนักงานการค้าภายใน 4) สนง.มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	
Data 4.2.2.1 กำลังการผลิตโรงสีที่ได้รับมาตรฐานการผลิตข้าวอินทรีย์	1) ชมรมโรงสีข้าว 2) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 3) สำนักงานสถิติจังหวัด	
Data 4.3.1.1 จำนวนโรงสีชุมชนทั้งจังหวัด	1) ชมรมโรงสีข้าว 2) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 3) สำนักงานสถิติจังหวัด	
Data 4.3.2.1 จำนวนโรงสีชุมชน จำแนกตามขนาดการผลิต	1) ชมรมโรงสีข้าว 2) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 3) สำนักงานการค้าภายในจังหวัด 4) สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 4.3.3.1 จำนวนแหล่งเงินทุนของโรงสีชุมชน/ศูนย์ข้าวชุมชน	1) ชมรมโรงสีข้าว	
Data 4.3.3.2 จำนวนเงินกู้ของโรงสีชุมชน/ศูนย์ข้าวชุมชน	1) ชมรมโรงสีข้าว 2) ธนาคารพาณิชย์	
Data 4.3.3.3 จำนวนโรงสีชุมชน/ศูนย์ข้าวชุมชนที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน	1) ชมรมโรงสีข้าว	
Data 4.5.1.1 จำนวนเกษตรกรที่มีการจัดการวัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูกข้าวอินทรีย์ให้เกิดประโยชน์	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สถานีพัฒนาที่ดิน	
Data 4.5.1.2 รายได้จากการจัดการวัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูกข้าวอินทรีย์	1) สำนักงานเกษตรจังหวัด 2) สถานีพัฒนาที่ดิน	
Data 5.2.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ logistics	1) สำนักงานขนส่งจังหวัด 2) องค์การคลังสินค้า	
Data 5.2.2.1 จำนวนผู้ประกอบการขนส่งสินค้า	1) ชมรมโรงสีข้าว 2) สนง.คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย	

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.1.1.1 จำนวนชาวนาที่ได้รับการอบรมความรู้เรื่องตลาดล่วงหน้า	1) สำนักงานสหกรณ์จังหวัด	
Data 6.1.2.1 จำนวนศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีตลาดซื้อขายล่วงหน้า	1) สำนักงานสหกรณ์จังหวัด	
Data 6.2.1.1 ปริมาณของผลผลิตข้าวอินทรีย์ที่ขายได้	1) สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	
Data 6.2.1.2 สัดส่วนของปริมาณข้าวอินทรีย์ที่ขายได้ต่อผลผลิตข้าวอินทรีย์ทั้งหมด	1) สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ต่อ) : ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ”การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

3.2.4 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 การวางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว							
CSF 1.1 การวางแผนและ กำหนดตำแหน่งเชิง ยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1.1 งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัยและพัฒนาด้านการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และ วัฒนธรรม	Data 1.1.1.1 งบประมาณที่ เกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาด้าน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และ วัฒนธรรม	บาท	มี/ ไม่ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3) สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 4) กรมการท่องเที่ยว 5) สนง.จังหวัด
	KPI 1.1.2 จำนวนโครงการ ส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมของ จังหวัด	Data 1.1.2.1 จำนวนโครงการ ส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมจังหวัด	โครงการ	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3) สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 4) กรมการท่องเที่ยว 5) สนง.จังหวัด
CSF 1.2 การกำหนด นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2.1 อัตราการขยายตัวของ นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถิติ เพศ อายุ อาชีพ รายได้รูปแบบ การจัดการเดินทาง พาหนะการ เดินทาง สถานที่พัก วัตถุประสงค์ การเดินทาง	Data 1.2.1.1 จำนวน นักท่องเที่ยว จำแนกตาม สถิติ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ รูปแบบการจัดการเดินทาง พาหนะการเดินทาง สถานที่พัก วัตถุประสงค์การเดินทาง	คน	มี	รายงาน	รายปี	1) สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 2) กรมการท่องเที่ยว 3) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 4) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว 5) หอการค้าจังหวัด 6) สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
	KPI 1.2.2 ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ย (วัน) ของนักท่องเที่ยวจำแนกตาม ถิ่นที่อยู่	Data 1.2.2.1 ระยะเวลาพำนักร เฉลี่ย (วัน) ของนักท่องเที่ยว จำแนกตามถิ่นที่อยู่	วัน	มี	รายงาน	รายปี	1) กรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 2 พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว							
CSF 2.1 การรวบรวมและ จัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว	KPI 2.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัด แยกประเภทเชิง อนุรักษ์และวัฒนธรรม	Data 2.1.1.1 จำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวในจังหวัด แยกประเภท เชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม	แห่ง	ไม่มี			1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด
	KPI 2.1.2 จำนวนประเภท เอกสาร/สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆที่เป็น ข้อมูลให้กับนักท่องเที่ยว	Data 2.1.2.1 จำนวนประเภท เอกสาร/สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆที่เป็น ข้อมูลให้กับนักท่องเที่ยว	แผ่น	มี	รายงาน	รายปี	1) สนง.จังหวัด 2) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 2.1.3 จำนวนผู้เข้าชม Website ด้านการท่องเที่ยวของ จังหวัด	Data 2.1.3.1 จำนวนผู้เข้าชม Website ด้านการท่องเที่ยว ของจังหวัด	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.จังหวัด
	KPI 2.1.4 จำนวนผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว แยกประเภทตาม ลักษณะการให้บริการ (โรงแรม สถานที่พัก ร้านอาหาร บริษัททัวร์)	Data 2.1.4.1 จำนวนผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว แยกประเภท ตามลักษณะการให้บริการ (โรงแรมร้านอาหาร บริษัททัวร์)	แห่ง	ไม่มี			1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว
	KPI 2.1.5 จำนวนการเข้าพัก จำแนกตามมาตรฐานและประเภท โรงแรม/ที่พัก	Data 2.1.5.1 จำนวนการเข้าพัก จำแนกตามมาตรฐานโรงแรม และประเภท/ที่พัก	คน	ไม่มี			1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว 2) ที่ทำการปกครองจังหวัด 3) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 2.1.6 จำนวนกลุ่ม/ชมรม ที่ สนับสนุนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ของจังหวัด (nonprofit org.)	Data 2.1.6.1 จำนวนกลุ่ม/ ชมรม ที่สนับสนุนกิจกรรมด้าน การท่องเที่ยวของจังหวัด	กลุ่ม/ ชมรม	ไม่มี			1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว 2) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
	KPI 2.1.7 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ชุมชน	Data 2.1.7.1 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ชุมชน	คน/ ชุมชน	ไม่มี			1) องค์การปกครองท้องถิ่น จังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.2 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 2.2.1 ร้อยละจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	Data 2.2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	คน	มี	รายงาน	รายปี	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 2.2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวแต่ละเดือนที่เดินทางมาท่องเที่ยวตาม วัด/ประเพณีวัฒนธรรม	คน	ไม่มี			1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
	KPI 2.2.2 จำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดต่อวัน :จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาไหว้พระที่วัดท่าหลวงสามารถรับได้ต่อวัน	Data 2.2.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดต่อวัน:จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาไหว้พระที่วัดท่าหลวงสามารถรับได้ต่อวัน	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 2) สนง.คลังจังหวัด
CSF 2.3 การสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 2.3.1 สัดส่วนจำนวนคดี : ประชากร แส่น,พันคน(รายเดือน)	Data 2.3.1.1 จำนวนคดี: ประชากรแสบ,พันคน (รายเดือน)	ราย	ไม่มี			1) ตำรวจภูธรจังหวัด 2) สำนักงานขนส่งจังหวัด
	KPI 2.3.2 จำนวนอุบัติเหตุ/อุบัติเหตุที่เกิด : ประชากร แส่น,พันคน (รายเดือน)	Data 2.3.2.1 จำนวนอุบัติเหตุ/อุบัติเหตุที่เกิด : ประชากร แส่น,พันคน (รายเดือน)	แห่ง/คน	ไม่มี			1) ตำรวจภูธรจังหวัด 2) สำนักงานขนส่งจังหวัด
CSF 2.4 การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน	KPI 2.4.1 จำนวนกิจกรรมที่ชุมชนเข้าไปร่วมในการบริหารจัดการนักท่องเที่ยว	Data 2.4.1.1 จำนวนกิจกรรมที่ชุมชนเข้าไปร่วมในการบริหารจัดการนักท่องเที่ยว	กิจกรรม	ไม่มี			1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด 3) กรมอุทยานฯ 4) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.4 (ต่อ) การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน	KPI 2.4.2 จำนวนชุมชน/กลุ่มที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว	Data 2.4.2.1 จำนวนชุมชน/กลุ่มที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว	ชุมชน/ กลุ่ม	ไม่มี			1) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
VC 3 พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร							
CSF 3.1 การพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	KPI 3.1.1 จำนวนโครงการอบรม/พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว (ปราชญ์ชาวบ้าน)	Data 3.1.1.1 จำนวนโครงการอบรม/พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว (ปราชญ์ชาวบ้าน)	โครงการ	ไม่มี			1) สนง.จังหวัด 2) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด 3) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
	KPI 3.1.2 จำนวนของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ชุมชนที่สมัครเข้าร่วมอบรม (ในปีนั้น)	Data 3.1.2.1 จำนวนของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ชุมชนที่สมัครเข้าร่วมอบรม (ในปีนั้น)	คน	ไม่มี			1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว 2) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
CSF 3.2 การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว (นอกเหนือจากมัคคุเทศก์)	KPI 3.2.1 จำนวนโครงการอบรม/พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	Data 3.2.1.1 จำนวนโครงการอบรม/พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	โครงการ	ไม่มี			1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว
	KPI 3.2.2 จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่สมัครเข้าร่วมอบรม	Data 3.2.2.1 จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่สมัครเข้าร่วมอบรม	คน	ไม่มี			1) สมาคมท่องเที่ยว 2) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
CSF 3.3 การส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ	KPI 3.3.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรม/สมาคมของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะธุรกิจการให้บริการ	Data 3.3.1.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรม/สมาคมของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะธุรกิจการให้บริการ	กลุ่ม/ ชมรม/ สมาคม	ไม่มี			1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 4 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 4.1 การพัฒนาวัดที่เป็น จุดท่องเที่ยว	KPI 4.1.1 จำนวนวัดที่เป็นจุด ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด	Data 4.1.1.1 จำนวนวัดที่เป็น จุดท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด	แห่ง	ไม่มี			1) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด 2) กรมการท่องเที่ยว
		Data 4.1.1.2 จำนวนวัดที่ น่าสนใจแต่ยังไม่ได้พัฒนาเป็น จุดท่องเที่ยวของจังหวัด	แห่ง	ไม่มี			1) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด 2) กรมการท่องเที่ยว
CSF 4.2 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	KPI 4.2.1 จำนวนวัดที่พบปัญหา ทางด้านสิ่งแวดล้อม	Data 4.2.1.1 จำนวนวัดที่พบ ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม	แห่ง	ไม่มี			1) สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 2) สนง.สาธารณสุขจังหวัด 3) องค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัด
CSF 4.3 พัฒนาและ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า	KPI 4.3.1 ความถี่ของป้ายบอก ทางและป้ายสถานที่ท่องเที่ยว	Data 4.3.1.1 จำนวนป้ายบอก ทางแหล่งท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	แผ่น	ไม่มี			1) สนง.แขวงการทางจังหวัด 2) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด
		Data 4.3.1.2 จำนวนป้ายบอก ทางแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว	ป้าย	มี/ ไม่ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 2) สำนักงานจังหวัด
	KPI 4.3.2 จำนวนเงินงบประมาณ สำหรับการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อรองรับและส่งเสริม กิจกรรมการท่องเที่ยว	Data 4.3.2.1 จำนวนเงิน งบประมาณสำหรับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับ และส่งเสริมกิจกรรมการ ท่องเที่ยว	บาท	มี	รายงาน	รายปี	1) แขวงทางจังหวัด 2) สนง.โยธาธิการและผังเมือง 3) สำนักงานจังหวัด 4) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด 5) สนง.ทางหลวงชนบทจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.3 (ต่อ) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า	KPI 4.3.3 จำนวนโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว	Data 4.3.3.1 จำนวนโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว	โครงการ	มี	รายงาน	รายปี	1) แขวงการทาง 2) สนง.โยธาธิการและผังเมือง 3) สำนักงานจังหวัด 4) องค์การปกครองท้องถิ่น จังหวัด 5) สนง.ทางหลวงชนบทจังหวัด
CSF 4.4 การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค	KPI 4.4.1 จำนวนเงินงบประมาณสำหรับการพัฒนา/ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว	Data 4.4.1.1 จำนวนเงินงบประมาณสำหรับการพัฒนา/ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	1) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 2) การประปาส่วนภูมิภาค 3) องค์การโทรศัพท์ 4) องค์การปกครองท้องถิ่น จังหวัด 5) เจ้าของสถานประกอบการ
	KPI 4.4.2 จำนวนโครงการพัฒนา/ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว	Data 4.4.2.1 จำนวนโครงการพัฒนา/ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว	โครงการ	มี	รายงาน	รายปี	1) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 2) การประปาส่วนภูมิภาค 3) องค์การโทรศัพท์ 4) องค์การปกครองท้องถิ่น จังหวัด 5) เจ้าของสถานประกอบการ

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 5 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยว							
CSF 5.1 การสร้างสรรค์ กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบ ใหม่ๆให้สอดคล้องกับความ สนใจ	KPI 5.1.1 จำนวนกิจกรรมการ ท่องเที่ยวที่โดดเด่นและเป็น สัญลักษณ์ของจังหวัด	Data 5.1.1.1 จำนวนกิจกรรม การท่องเที่ยวที่โดดเด่นและเป็น สัญลักษณ์ของจังหวัด	กิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่น จังหวัด 4) สมาคมการท่องเที่ยว 5) หอการค้าจังหวัด
CSF 5.2 จัดทำมาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยว	KPI 5.2.1 ร้อยละของจำนวน แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐาน	Data 5.2.1.1 จำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			1) กรมการท่องเที่ยว
CSF 5.3 พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวในจังหวัด	KPI 5.3.1 ร้อยละจำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟู จาก ชุมชน ภาครัฐ	Data 5.3.1.1 จำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟู จาก ชุมชน ภาครัฐ	แห่ง	มี/ ไม่ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 5.3.1.2 จำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวทั้งหมด	แห่ง	ไม่มี			1) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
CSF 5.4 การยกระดับ คุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก ในสถานที่ท่องเที่ยว	KPI 5.4.1 ร้อยละจำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ น้ำดื่ม สาธารณะ	Data 5.4.1.1 จำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ น้ำดื่ม สาธารณะ	แห่ง	ไม่มี			1) สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 6 พัฒนารูกระบบบริการการท่องเที่ยว							
CSF 6.1 การพัฒนา มาตรฐานสินค้าของฝาก และของที่ระลึก	KPI 6.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ได้มาตรฐาน/โดดเด่น (มาตรฐาน OTOP ขึ้นไป)	Data 6.1.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ ชุมชนที่ได้มาตรฐาน/โดดเด่น (มาตรฐาน OTOP ขึ้นไป)	ผลิตภัณฑ์	มี/ไม่ ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 6.1.2 จำนวนแหล่ง/สถานที่ จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)	Data 6.1.2.1 จำนวนแหล่ง/ สถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ ชุมชน (OTOP)	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 6.1.3 อัตราการเติบโตมูลค่า การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)	Data 6.1.3.1 มูลค่าการ จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 6.2 การพัฒนา มาตรฐานธุรกิจบริการที่ เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิร้านอาหาร ร้านขายของ ฝาก ร้านขายของที่ระลึก	KPI 6.2.1 สัดส่วนร้านอาหารที่ ได้รับมาตรฐานปลอดภัย	Data 6.2.1.1 สัดส่วนร้านอาหาร ที่ได้รับมาตรฐานปลอดภัย	แห่ง	ไม่มี			1) สนง.สาธารณสุขจังหวัด
	KPI 6.2.2 จำนวนผู้ผลิตของฝากที่ เป็นผลิตภัณฑ์ของจังหวัด	Data 6.2.2.1 จำนวนผู้ผลิตของ ฝากที่เป็นผลิตภัณฑ์ของจังหวัด	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 6.2.3 จำนวนผู้ผลิตของที่ ระลึกที่เป็นผลิตภัณฑ์ของจังหวัด	Data 6.2.3.1 จำนวนผู้ผลิตของ ที่ระลึกที่เป็นผลิตภัณฑ์ของ จังหวัด	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 7 พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์							
CSF 7.1 การทำการตลาด กลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 7.1.1 จำนวนแผนงาน/ กิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ของจังหวัด	Data 7.1.1.1 จำนวนแผนงาน/ กิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ของจังหวัด	แผนงาน/ กิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด 3) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด
	KPI 7.1.2 จำนวนครั้งของการจัด กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว	Data 7.1.2.1 จำนวนครั้งของ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	ครั้ง	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด 3) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด
	KPI 7.1.3 จำนวนวันเฉลี่ยที่ นักท่องเที่ยวอยู่ในจังหวัด	Data 7.1.3.1 จำนวนวันเฉลี่ยที่ นักท่องเที่ยวอยู่ในจังหวัด	วัน	มี	รายงาน	รายปี	1) กรมการท่องเที่ยว
	KPI 7.1.4 งบประมาณส่งเสริม การท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 7.1.4.1 งบประมาณ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด	บาท	ไม่มี			1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด 3) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด
	KPI 7.1.5 จำนวนช่องทางที่ เผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยว/ กิจกรรมการท่องเที่ยว	Data 7.1.5.1 จำนวนช่องทางที่ เผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยว/ กิจกรรมการท่องเที่ยว	ช่องทาง/ กิจกรรม	ไม่มี			1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด 3) องค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 7.1 (ต่อ) การทำการตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 7.1.6 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าชม Web site ในจังหวัด	Data 7.1.6.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าชม Web site ในจังหวัด	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.จังหวัด 2) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 7.1.7 จำนวนค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัด	Data 7.1.7.1 จำนวนค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัด	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	1) กรมการท่องเที่ยว
CSF 7.2 การประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์	KPI 7.2.1 ความถี่ในการประชาสัมพันธ์	Data 7.2.1.1 ความถี่ในการประชาสัมพันธ์	ครั้ง	มี	รายงาน	รายปี	1) สนง.จังหวัด 2) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 7.2.2 จำนวนโครงการ/แผนงานส่งเสริมการประชาสัมพันธ์	Data 7.2.2.1 จำนวนโครงการ/แผนงานส่งเสริมการประชาสัมพันธ์	โครงการ/ แผนงาน	มี	รายงาน	รายปี	1) สนง.จังหวัด 2) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 7.2.3 งบประมาณส่งเสริมการประชาสัมพันธ์	Data 7.2.3.1 งบประมาณส่งเสริมการประชาสัมพันธ์	บาท	มี	รายงาน	รายปี	1) สนง.จังหวัด 2) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 7.2.4 รูปแบบและช่องทางสื่อการประชาสัมพันธ์	Data 7.2.4.1 จำนวนแผ่นพับต่อปี จำนวนโฆษณาผ่านช่องทางทีวี/วิทยุ	แผ่น/ ครั้ง	ไม่มี			1) สนง.จังหวัด
		Data 7.2.4.2 จำนวนการโฆษณาผ่านป้ายโฆษณา	แผ่น	ไม่มี			1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่น 4) สำนักงานจังหวัด 5) ภาคเอกชน

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 7.2 (ต่อ) การ ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 7.2.4 (ต่อ) รูปแบบและ ช่องทางสื่อการประชาสัมพันธ์	Data 7.2.4.3 จำนวนการ โฆษณาผ่าน เฟสบุ๊ก (facebook) ของภาครัฐและ เอกชน	ครั้ง	ไม่มี			1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่น 4) สำนักงานจังหวัด 5) ภาคเอกชน
		Data 7.2.4.4 จำนวนการ โฆษณาผ่าน Web site ของ ภาครัฐและเอกชน	ครั้ง	ไม่มี			1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่น 4) สำนักงานจังหวัด 5) ภาคเอกชน

3.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคการเกษตร สินค้าข้าว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็น รวมทั้งสิ้น 57 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 24 รายการ และที่เหลือจำนวน 33 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6	VC7
		(2 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 13 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)	(4 CSFs, 7 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 6 KPIs)	(2 CSFs, 11 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	24 (42.10%)	3	4	-	4	1	4	8
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	4 (7.00%)	1	-	-	1	1	1	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	29 (50.90%)	-	10	5	4	3	1	6
รวม	57 (100%)	4	14	5	9	5	6	14

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1.1 งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3) สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 4) กรมการท่องเที่ยว 5) สนง.จังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 4.3.1.2 จำนวนป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว	1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2) สำนักงานจังหวัด	

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”(ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.3.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟู จากชุมชน ภาครัฐ	1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	(ต่อ) - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 6.1.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้มาตรฐาน/โดดเด่น (มาตรฐาน OTOP ขึ้นไป)	1) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

ส่วนรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใน จังหวัด แยกประเภทเชิงอนุรักษ์และ วัฒนธรรม	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บ ข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบาย ให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับ รายการข้อมูลตามตัวชี้วัด ต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบ การจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการ จัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.1.4.1 จำนวนผู้ประกอบการ การ ท่องเที่ยว แยกประเภทตามลักษณะการ ให้บริการ (โรงแรม ร้านอาหาร บริษัททัวร์)	1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว	
Data 2.1.5.1 จำนวนการเข้าพัก จำแนกตาม มาตรฐานโรงแรมและประเภท/ที่พัก	1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว 2) ปกครองจังหวัด 3) องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
Data 2.1.6.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรม ที่สนับสนุน กิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว 2) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
Data 2.1.7.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ชุมชน	1) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
Data 2.2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวแต่ละเดือน ที่เดินทางมาท่องเที่ยวตามวัด/ประเพณี วัฒนธรรม	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
Data 2.3.1.1 จำนวนคดี :ประชากรแสน พัน คน (รายเดือน)	1) ตำรวจภูธรจังหวัด 2) สำนักงานขนส่งจังหวัด	
Data 2.3.2.1 จำนวนอุบัติเหตุ/อุปัทภยที่เกิด : ประชากรแสน พันคน (รายเดือน)	1) ตำรวจภูธรจังหวัด 2) สำนักงานขนส่งจังหวัด	

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.4.1.1 จำนวนกิจกรรมที่ชุมชนเข้าไปร่วมในการบริหารจัดการนักท่องเที่ยว	1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด 3) กรมอุทยานฯ 4) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 2.4.2.1 จำนวนชุมชน/กลุ่มที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว	1) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 3.1.1.1 จำนวนโครงการอบรม/พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว (ปราชญ์ชาวบ้าน)	1) สำนักงานจังหวัด 2) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 3) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
Data 3.1.2.1 จำนวนของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ชุมชนที่สมัครเข้าร่วมอบรม (ในปีนั้น)	1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว 2) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
Data 3.2.1.1 จำนวนโครงการอบรม/พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว	
Data 3.2.2.1 จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่สมัครเข้าร่วมอบรม	1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว 2) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
Data 3.3.1.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรม/สมาคมของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะธุรกิจการให้บริการ	1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว	
Data 4.1.1.1 จำนวนวัดที่เป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด	1) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 2) กรมการท่องเที่ยว	
Data 4.1.1.2 จำนวนวัดที่น่าสนใจแต่ยังไม่ได้พัฒนาเป็นจุดท่องเที่ยวของจังหวัด	1) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 2) กรมการท่องเที่ยว	
Data 4.2.1.1 จำนวนวัดที่พบปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม	1) สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 2) สนง.สาธารณสุขจังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 4.3.1.1 จำนวนป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	1) สนง.แขวงการทางจังหวัด 2) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 5.2.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐาน	1) กรมการท่องเที่ยว	
Data 5.3.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด	1) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 5.4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ น้ำดื่มสาธารณะ	1) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.2.1.1 สัดส่วนร้านอาหารที่ได้รับมาตรฐานปลอดภัย	1) สนง.สาธารณสุขจังหวัด	

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.1.4.1 งบประมาณส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 7.1.5.1 จำนวนช่องทางที่เผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยว/ กิจกรรมการท่องเที่ยว	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 7.2.4.1 จำนวนแผนผังต่อปี จำนวนโฆษณาผ่านช่องทางทีวี/วิทยุ	1) สนง.จังหวัด	
Data 7.2.4.2 จำนวนการโฆษณาผ่านป้ายโฆษณา	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 4) สนง.จังหวัด 5) ภาคเอกชน	
Data 7.2.4.3 จำนวนการโฆษณาผ่าน เฟสบุ๊ก (facebook) ของภาครัฐและเอกชน	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 4) สนง.จังหวัด 5) ภาคเอกชน	
Data 7.2.4.4 จำนวนการโฆษณาผ่าน Web site ของภาครัฐและเอกชน	1) สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด 2) สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด 4) สนง.จังหวัด 5) ภาคเอกชน	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การแก้ปัญหา และมุ่งพัฒนาสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

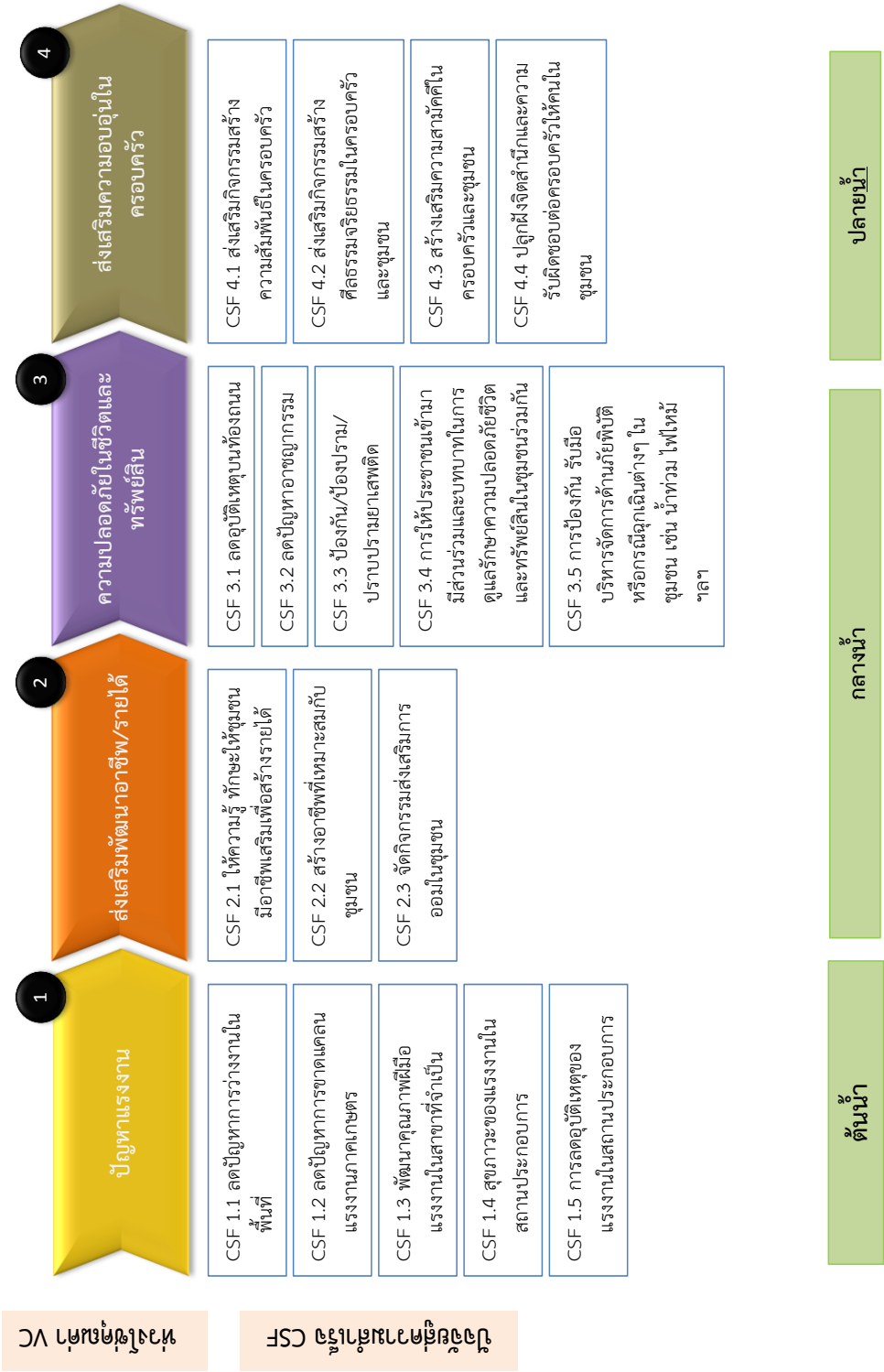
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “เน้นเรื่องการเสริมสร้างความมั่นคงในคุณภาพชีวิต ความปลอดภัย และชุมชนเข้มแข็ง”

ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
แก้ปัญหาและมุ่งพัฒนาสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	สังคม ->คุณภาพชีวิต	เน้นเรื่องการเสริมสร้างความมั่นคงในคุณภาพชีวิต ความปลอดภัย และชุมชนเข้มแข็ง
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - เพื่อสร้างสังคมที่มีความสุข ผ่านการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ระดับครอบครัว และระดับชุมชน - สร้างการมีส่วนร่วมของทุกคนในการสร้างสังคมที่เข้มแข็ง ปราศจากยาเสพติดและปัญหาอาชญากรรม 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

3.3.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 1 ปัญหาแรงงาน							
CSF 1.1 ลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่	KPI 1.1.1 จำนวนที่ลดลงของประชากรในวัยทำงานที่ไม่มีงานทำหรือไม่ได้ประกอบอาชีพมากกว่า 6 เดือนในรอบ 1 ปี	Data 1.1.1.1 จำนวนของประชากรในวัยทำงานที่ไม่มีงานทำหรือไม่ได้ประกอบอาชีพมากกว่า 6 เดือนในรอบ 1 ปี	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานแรงงานจังหวัด 2) สำนักงานจัดหางานจังหวัด
CSF 1.2 ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร	KPI 1.2.1 การขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรลดลง	Data 1.2.1.1 ความต้องการแรงงานภาคเกษตร	คน	ไม่มี			1) สำนักงานแรงงานจังหวัด
		Data 1.2.1.2 จำนวนแรงงานภาคเกษตรที่มี	คน	ไม่มี			1) สำนักงานแรงงานจังหวัด
CSF 1.3 พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น	KPI 1.3.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ	Data 1.3.1.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	1) ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
CSF 1.4 สุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ	KPI 1.4.1 จำนวนแรงงานที่มีภาวะที่สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกายจิตใจและสังคมในสถานประกอบการเพิ่มขึ้น	Data 1.4.1.1 จำนวนแรงงานที่มีภาวะที่สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกายจิตใจและสังคมในสถานประกอบการ	คน	ไม่มี			1) สนง.แรงงานจังหวัด 2) สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
CSF 1.5 การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ	KPI 1.5.1 จำนวนอุบัติเหตุ/ผู้บาดเจ็บ/ผู้เสียชีวิตของแรงงานในสถานประกอบการที่ลดลง	Data 1.5.1.1 จำนวนอุบัติเหตุ/ผู้บาดเจ็บ/ผู้เสียชีวิตของแรงงานในสถานประกอบการที่ลดลง	ครั้ง/คน	มี	ทะเบียน	รายปี	1) ตำรวจภูธรจังหวัด 2) สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 1.5 (ต่อ) การลดอุบัติเหตุของ แรงงานในสถานประกอบการ	KPI 1.5.2 จำนวนชั่วโมงที่ไม่ มีอุบัติเหตุติดต่อกันของแต่ละ สถานประกอบการ	Data 1.5.2.1 จำนวนชั่วโมงที่ไม่ มีอุบัติเหตุติดต่อกันของแต่ละ สถานประกอบการ	ชั่วโมง	ไม่มี			1) สนง.สวัสดิการและ คุ้มครองแรงงาน 2) สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
VC 2 ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/รายได้							
CSF 2.1 ให้ความรู้ ทักษะให้ชุมชนมี อาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้	KPI 2.1.1 จำนวนโครงการ ฝึกอบรมทักษะอาชีพให้ ประชาชน	Data 2.1.1.1 จำนวนโครงการ ฝึกอบรมทักษะอาชีพให้ ประชาชน	โครงการ	มี/ไม่ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
	KPI 2.1.2 จำนวนประชาชน ที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่ง เงินทุนเพื่อประกอบอาชีพ	Data 2.1.2.1 จำนวนประชาชน ที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อประกอบอาชีพ	คน	ไม่มี			1) สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ 2) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด
CSF 2.2 สร้างอาชีพที่เหมาะสมกับ ชุมชน	KPI 2.2.1 จำนวนประชากรที่ ได้รับการอบรมพัฒนาฝีมือ แรงงานในชุมชน	Data 2.2.1.1 จำนวนประชากรที่ ได้รับการอบรมพัฒนาฝีมือ แรงงานในชุมชน	คน	ไม่มี			1) สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัด
CSF 2.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมการออม ในชุมชน	KPI 2.3.1 ชุมชนมีการออม และรายได้เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1.1 จำนวนประชากรที่ มีรายได้เสริม	คน	ไม่มี			1) กองทุนหมู่บ้าน 2) ธนาคารชุมชน 3) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด
		Data 2.3.1.2 เงินออมของชุมชน	บาท	ไม่มี			1) กองทุนหมู่บ้าน 2) ธนาคารชุมชน 3) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 3 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน							
CSF 3.1 ลดอุบัติเหตุบนท้องถนน	KPI 3.1.1 จำนวนประชากรที่ได้รับอุบัติเหตุจากยานพาหนะในรอบปี	Data 3.1.1.1 จำนวนประชากรที่ได้รับอุบัติเหตุจากยานพาหนะในรอบปี	คน	ไม่มี			1) ตำรวจภูธรจังหวัด
CSF 3.2 ลดปัญหาอาชญากรรม	KPI 3.2.1 จำนวนประชากรที่ถูกทำร้ายทางร่างกายในรอบปีที่ผ่านมา ลดลง	Data 3.2.1.1 จำนวนประชากรที่ถูกทำร้ายทางร่างกายในรอบปีที่ผ่านมา	คน	ไม่มี			1) ตำรวจภูธรจังหวัด
	KPI 3.2.2 จำนวนประชากรที่ถูกล่อลวงละเมิดทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา ลดลง	Data 3.2.2.1 จำนวนประชากรที่ถูกล่อลวงละเมิดทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา	คน	ไม่มี			1) ตำรวจภูธรจังหวัด
CSF 3.3 ป้องกัน/ป้องปราม/ปราบปรามยาเสพติด	KPI 3.3.1 จำนวนประชากรที่ติดสารเสพติดร้ายแรง ลดลง	Data 3.3.1.1 จำนวนประชากรที่ติดสารเสพติดร้ายแรง	คน	ไม่มี			1) อำเภอ 2) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
CSF 3.4 การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	KPI 3.4.1 จำนวนครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติในระดับที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินลดลง	Data 3.4.1.1 จำนวนครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติในระดับที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	ครัวเรือน	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด
CSF 3.5 การป้องกัน รับมือบริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ	KPI 3.5.1 จำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในรอบปี (ทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติและมนุษย์) ลดลง	Data 3.5.1.1 จำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในรอบปี (ทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติและมนุษย์)	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	1) สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 4 ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว							
CSF 4.1 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว	KPI 4.1.1 จำนวนครัวเรือนมี ความอบอุ่น	Data 4.1.1.1 จำนวนครัวเรือนมี ความอบอุ่น	ครัวเรือน	ไม่มี			1) สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 2) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 4.1.2 กิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว เพิ่มขึ้น	Data 4.1.2.1 จำนวนกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว เพิ่มขึ้น	กิจกรรม	มี/ไม่ต่อเนื่อง	ทะเบียน	รายปี	1) สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
CSF 4.2 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ศีลธรรมจริยธรรมในครอบครัวและ ชุมชน	KPI 4.2.1 จำนวนร้านค้าที่ ขายเหล้า/บุหรี่อยู่ในบริเวณ ใกล้เคียงสถานศึกษา และ ศาสนสถานลดลง	Data 4.2.1.1 จำนวนร้านค้าที่ ขายเหล้า/บุหรี่อยู่ในบริเวณ ใกล้เคียงสถานศึกษาและ ศาสนสถาน	แห่ง	ไม่มี			1) สนง.สรรพสามิตพื้นที่
	KPI 4.2.2 จำนวนร้านสื่ ลามก/ร้านเกมส์/ร้าน อินเทอร์เน็ตภายในท้องถิ่น ลดลง	Data 4.2.2.1 จำนวนร้านสื่ ลามก/ร้านเกมส์/ร้าน อินเทอร์เน็ตภายในท้องถิ่น	แห่ง	มี/ไม่ต่อเนื่อง			1) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
	KPI 4.2.3 กิจกรรมสร้าง ศีลธรรมจริยธรรมใน ครอบครัวและชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.2.3.1 จำนวนกิจกรรม สร้างศีลธรรมจริยธรรมใน ครอบครัวและชุมชน	กิจกรรม	ไม่มี			1) สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
	KPI 4.2.4 จำนวนครอบครัว ที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้าง ศีลธรรมจริยธรรมใน ครอบครัวและชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.2.4.1 จำนวนครอบครัว ที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัวและชุมชน	ครอบครัว	ไม่มี			1) สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 4.3 สร้างเสริมความสามัคคีใน ครอบครัวและชุมชน	KPI 4.3.1 จำนวนกลุ่ม/ เครือข่ายที่ยังมีปัญหาเรื่อง ความขัดแย้งและจำเป็นต้องมี การจัดการให้เกิดสมานฉันท์ ลดลง	Data 4.3.1.1 จำนวนกลุ่ม/ เครือข่ายที่ยังมีปัญหาเรื่องความ ขัดแย้งและจำเป็นต้องมีการ จัดการให้เกิดสมานฉันท์	กลุ่ม/ เครือข่าย	ไม่มี			1) องค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัด
	KPI 4.3.2 กิจกรรมสร้าง ความสามัคคีในครอบครัว และชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.3.2.1 จำนวนกิจกรรม สร้างความสามัคคีในครอบครัว และชุมชน	กิจกรรม	ไม่มี			1) สำนักงานพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด
	KPI 4.3.3 จำนวนครอบครัว ที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความ สามัคคีในครอบครัวและ ชุมชนเพิ่มขึ้น	Data 4.3.3.1 จำนวนครอบครัว ที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัวและชุมชน	ครอบครัว	ไม่มี			1) สำนักงานพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด
CSF 4.4 ปลุกฝังจิตสำนึกและความ รับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนใน ชุมชน	KPI 4.4.1 จำนวนครอบครัว ที่มีการหย่าร้างกันในชุมชน ลดลง	Data 4.4.1.1 จำนวนครอบครัว ที่มีการหย่าร้างกันในชุมชน	ครอบครัว	มี	ทะเบียน	รายปี	1) ที่ทำการปกครองจังหวัด

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การแก้ปัญหา และมุ่งพัฒนาสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็นรวมทั้งสิ้น 28 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 6 รายการ และที่เหลือจำนวน 22 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4
		(5 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(5 CSFs, 6 KPIs)	(4 CSFs, 10 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	6 (21.40%)	3	-	2	1
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	3 (10.70%)	-	1	-	2
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	19 (67.90%)	4	4	4	7
รวม	28 (100%)	7	5	6	10

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1.1 จำนวนโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้ประชาชน	1) สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 4.1.2.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	1) สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	
Data 4.2.2.1 จำนวนร้านสื่อดิจิทัล/ร้านเกมส์/ร้านอินเทอร์เน็ต ภายในท้องถิ่น	1) สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	

ส่วนกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บแสดงดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.1.1 ความต้องการแรงงานภาคเกษตร	1) สำนักงานแรงงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.2.1.2 จำนวนแรงงานภาคเกษตรที่มี	1) สำนักงานแรงงานจังหวัด	
Data 1.4.1.1 จำนวนแรงงานที่มีภาวะที่สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจและสังคมในสถานประกอบการ	1) สนง.แรงงานจังหวัด 2) สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด	
Data 1.5.2.1 จำนวนชั่วโมงที่ไม่มีอุบัติเหตุติดต่อกันของแต่ละสถานประกอบการ	1) สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน 2) สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 2.1.2.1 จำนวนประชาชนที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพ	1) สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 2) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 2.2.1.1 จำนวนประชากรที่ได้รับการอบรมพัฒนาฝีมือแรงงานในชุมชน	1) สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 2.3.1.1 จำนวนประชากรที่มีรายได้เสริม	1) กองทุนหมู่บ้าน 2) ธนาคารชุมชน 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 2.3.1.2 เงินออมของชุมชน	1) กองทุนหมู่บ้าน 2) ธนาคารชุมชน 3) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 3.1.1.1 จำนวนประชากรที่ได้รับอุบัติเหตุจากยานพาหนะในรอบปี	1) ตำรวจภูธรจังหวัด	
Data 3.2.1.1 จำนวนประชากรที่ถูกทำร้ายทางร่างกายในรอบปีที่ผ่านมา	1) ตำรวจภูธรจังหวัด	
Data 3.2.2.1 จำนวนประชากรที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา	1) ตำรวจภูธรจังหวัด	
Data 3.3.1.1 จำนวนประชากรที่ติดสารเสพติดร้ายแรง	1) อำเภอ 2) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	
Data 4.1.1.1 จำนวนครัวเรือนมีความอบอุ่น	1) สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 2) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.2.1.1 จำนวนร้านค้าที่ขายเหล้า/บุหรี่ยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาและศาสนสถาน	1) สนง.สรรพสามิตพื้นที่	
Data 4.2.3.1 จำนวนกิจกรรมสร้างศีลธรรมจริยธรรมในครอบครัวและชุมชน	1) สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	
Data 4.2.4.1 จำนวนครอบครัวที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างศีลธรรมจริยธรรมในครอบครัวและชุมชน	1) สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	
Data 4.3.1.1 จำนวนกลุ่ม/เครือข่ายที่ยังมีปัญหาเรื่องความขัดแย้ง และจำเป็นต้องมีการจัดการให้เกิดสมานฉันท์	1) องค์การปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 4.3.2.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน	1) สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	
Data 4.3.3.1 จำนวนครอบครัวที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างศีลธรรมจริยธรรมในครอบครัวและชุมชน	1) สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

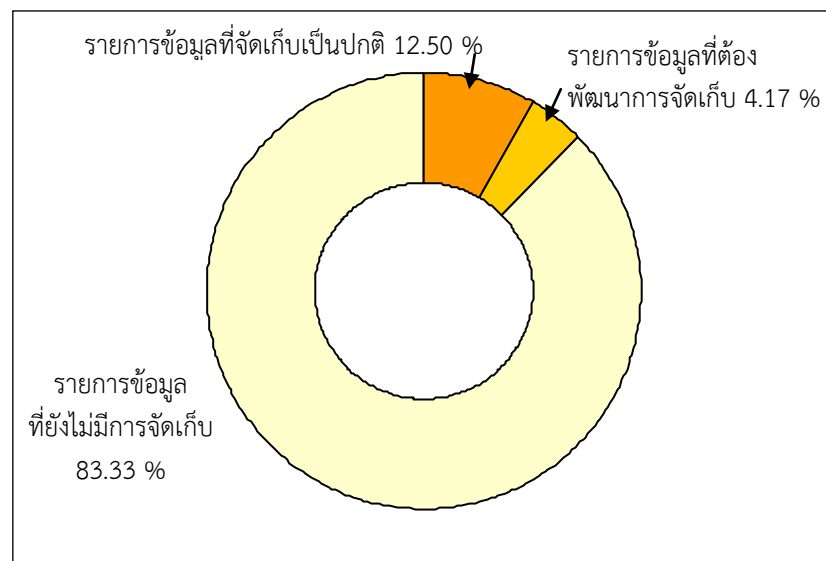
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : บริหารจัดการน้ำ อนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ การบริหารจัดการน้ำ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 24 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 3 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 12.50
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 1 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 4.17
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 20 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 83.33

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคการเกษตร
สินค้าข้าว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

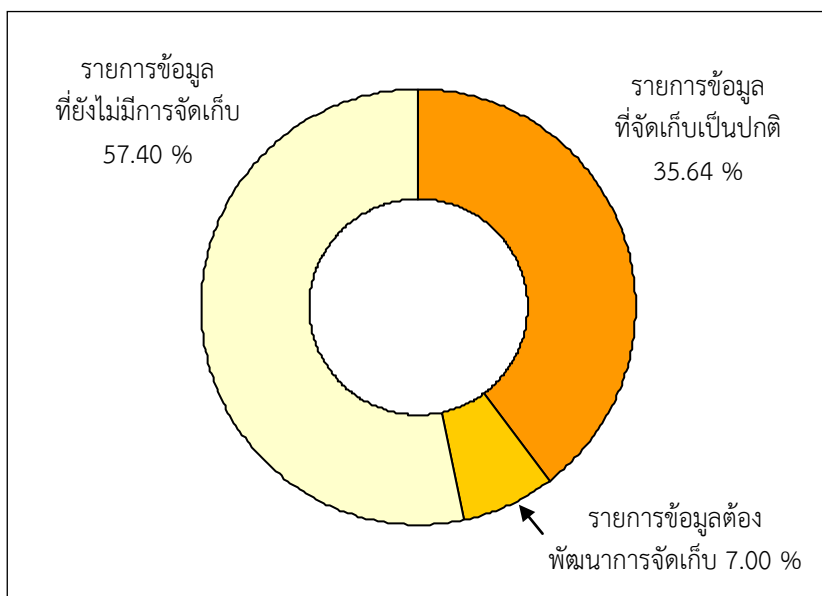
**4.1.2.1 ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าว
และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว”** มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 101 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการ
ข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 36
รายการ คิดเป็นร้อยละ 35.64

- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 7
รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.00

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 58
รายการ คิดเป็นร้อยละ 57.40

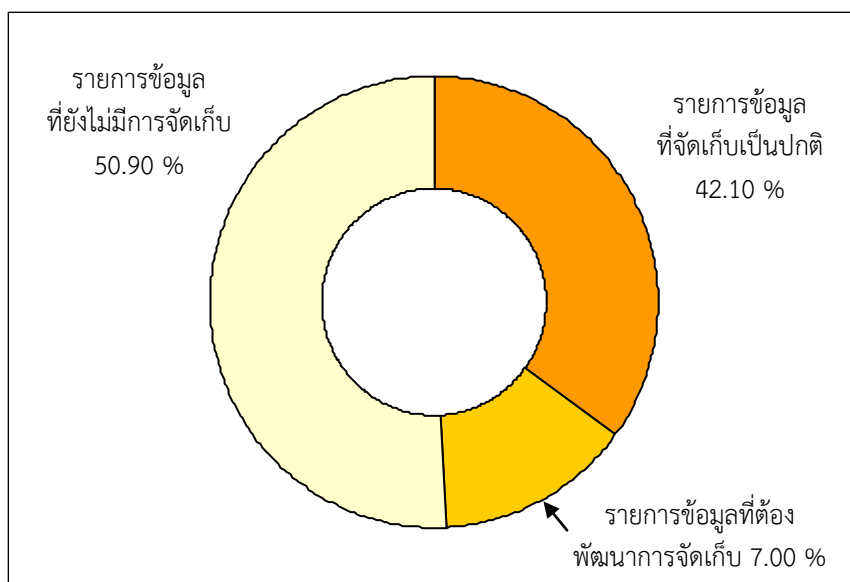
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูป
จากข้าว)

4.1.2.2 ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 57 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 24 รายการ คิดเป็นร้อยละ 42.10
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.00
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 29 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50.90

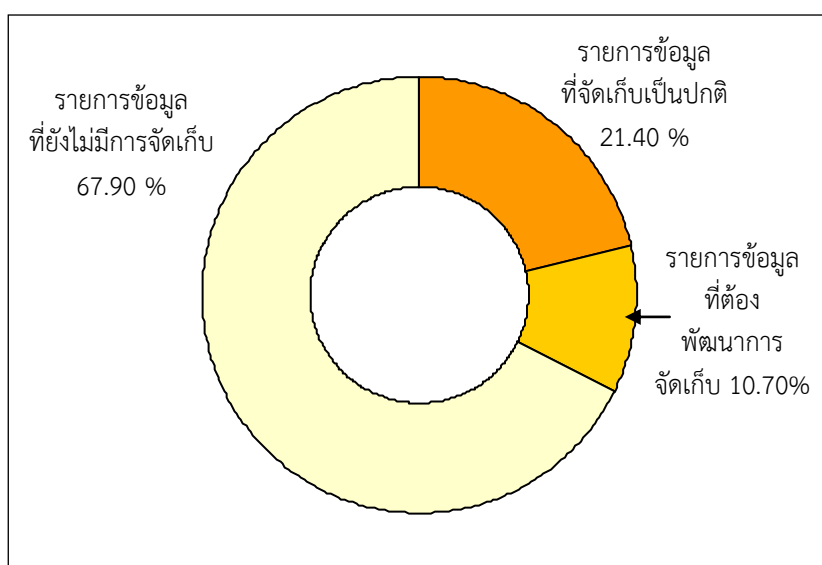
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม)

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การแก้ปัญหา และมุ่งพัฒนาสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 28 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.40
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 10.70
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 19 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.90

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพิจิตร ดังนี้

กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการฯ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยเดือนละครั้งหรือสองเดือนครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานซึ่งอาจจะจัดตั้งตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดหรือจัดตั้งตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดที่แบ่งออกเป็น 3 ด้านหลัก คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อมีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด เพื่อที่จังหวัดจะได้นำไปใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของจังหวัดต่อไป

- ในอนาคตการจัดทำข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด ต้องเป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานในจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน จึงควรที่จะต้องมีการบูรณาการสร้างกลไกการดำเนินการที่เป็นระบบ ที่ทุกหน่วยงานจะเป็นเจ้าภาพร่วมกันในการจัดทำข้อมูล โดยอาจอิงกับระเบียบของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (กนจ.) ที่คณะกรรมการการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) สามารถจัดตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาได้ ดังนั้น กบจ. จึงอาจจัดตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อรับผิดชอบงานด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศของจังหวัดได้ โดยให้สำนักงานจังหวัดกับสำนักงานสถิติจังหวัดเป็นฝ่ายเลขานุการร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเอกภาพในการดำเนินการ และสร้างความมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงาน/ทุกภาคส่วนในจังหวัด

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร และงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจังหวัดและหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ควรเป็นผู้รับผิดชอบให้การสนับสนุนในเรื่องนี้

การพัฒนาการการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดพิจิตร พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 210 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูลแยกเป็นข้อมูลที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ (มีข้อมูลต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 ปี) แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดพิจิตร จำนวน 69 รายการ คิดเป็นร้อยละ 32.85 ข้อมูลที่มีการจัดเก็บยังไม่ต่อเนื่องจำนวน 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.15 ยังไม่มีการจัดเก็บจำนวน 126 รายการ คิดเป็นร้อยละ 60 ดังนั้น การพัฒนาการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของจังหวัดพิจิตร ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในส่วนที่ยังไม่มีการจัดเก็บซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น โดย

- มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ใช้หลักการการมีส่วนร่วม เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดย อาจใช้รูปแบบการจัดตั้ง คณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/จังหวัด/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

- กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ และรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และ ป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

- พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลัก วิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บ ข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

- ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

- ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูลซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้

ทั้งนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ เป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์

[illegible]

ตารางที่ 26 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

[illegible]

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพิจิตร, สำนักงานจังหวัดพิจิตร. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดพิจิตร พ.ศ. 2558 - 2561.

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

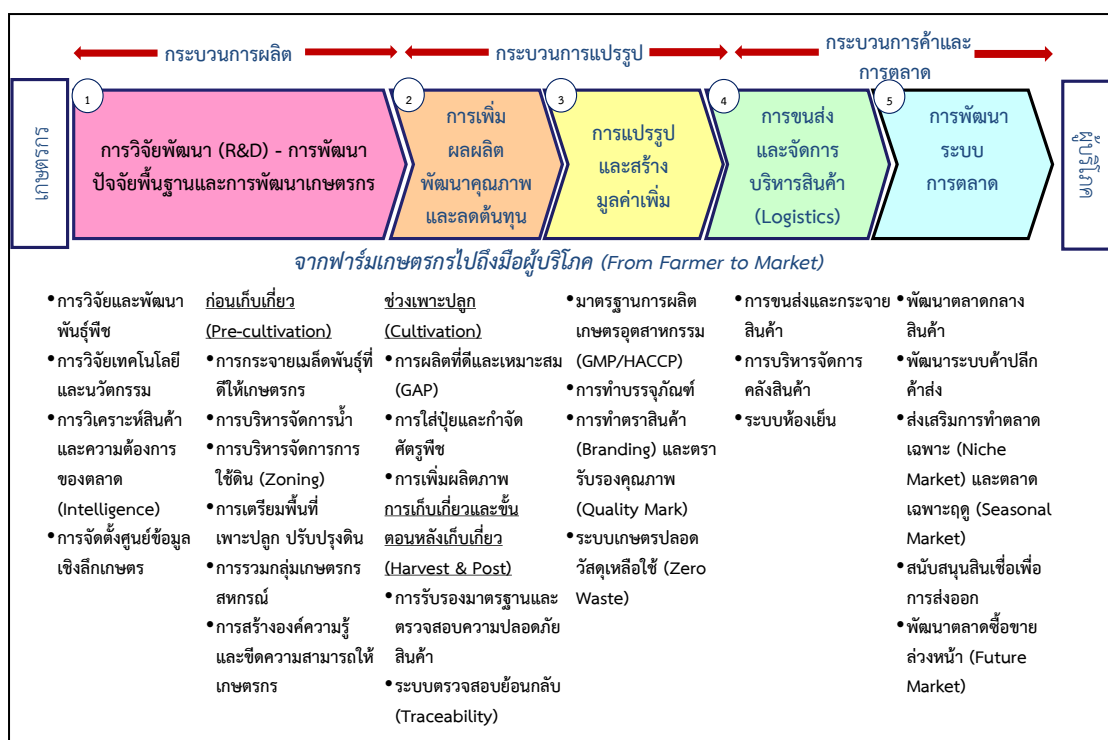
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกลำน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

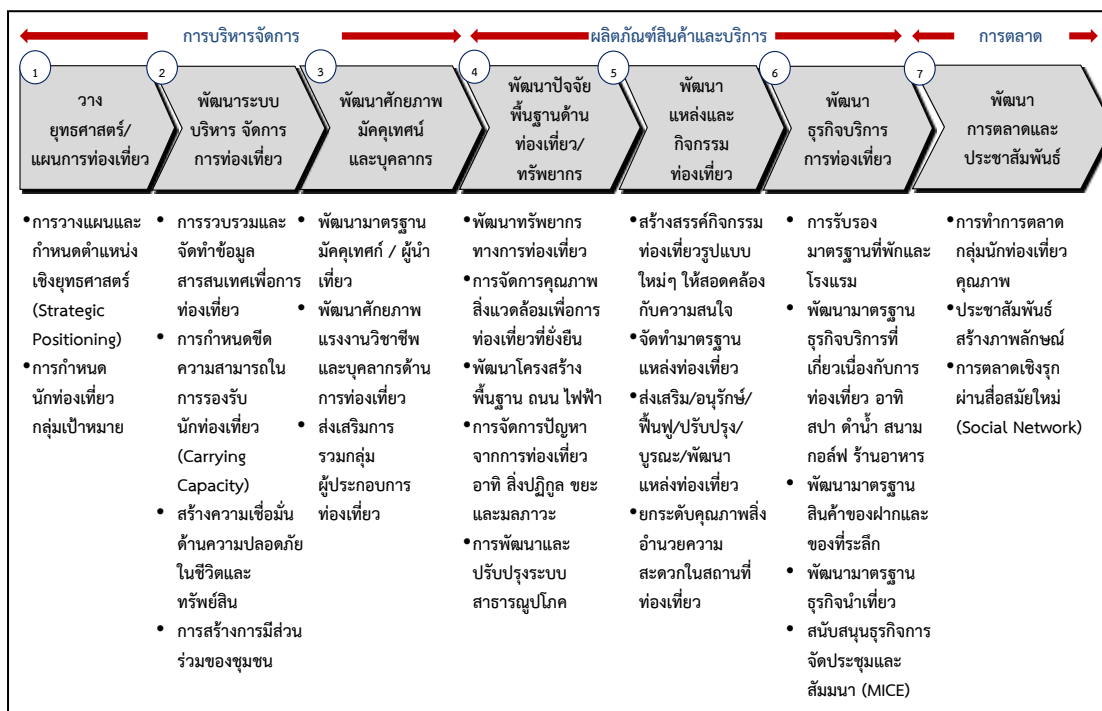
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

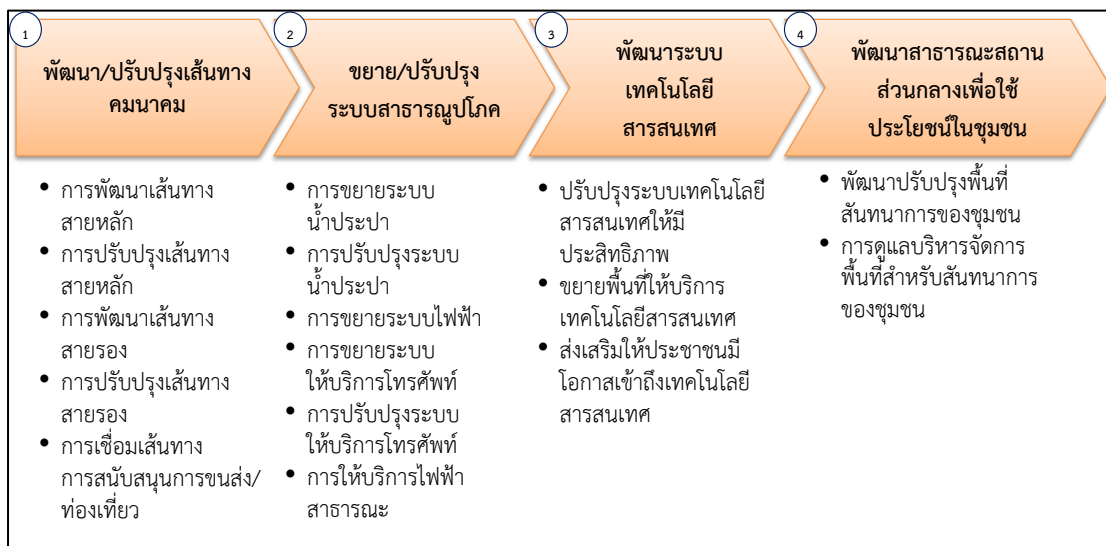
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

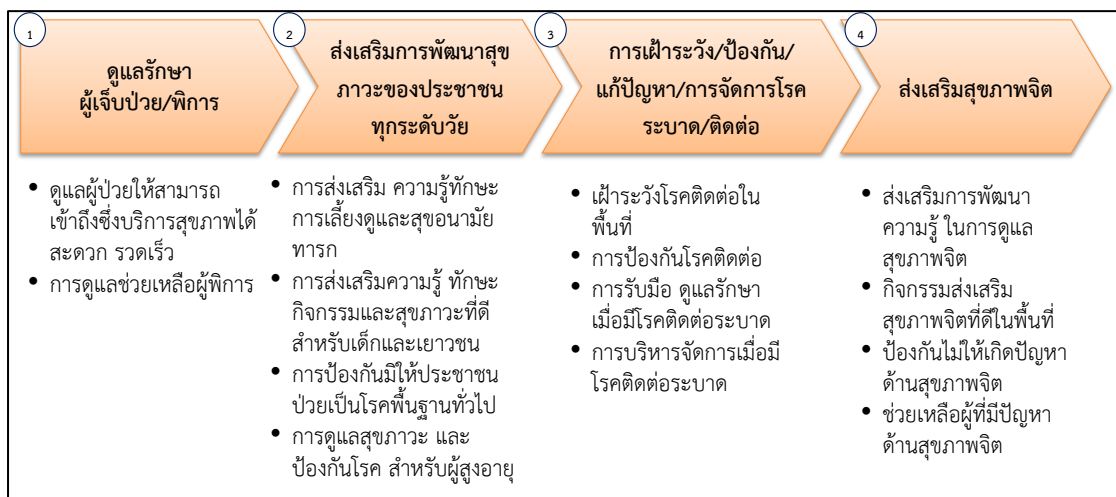
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

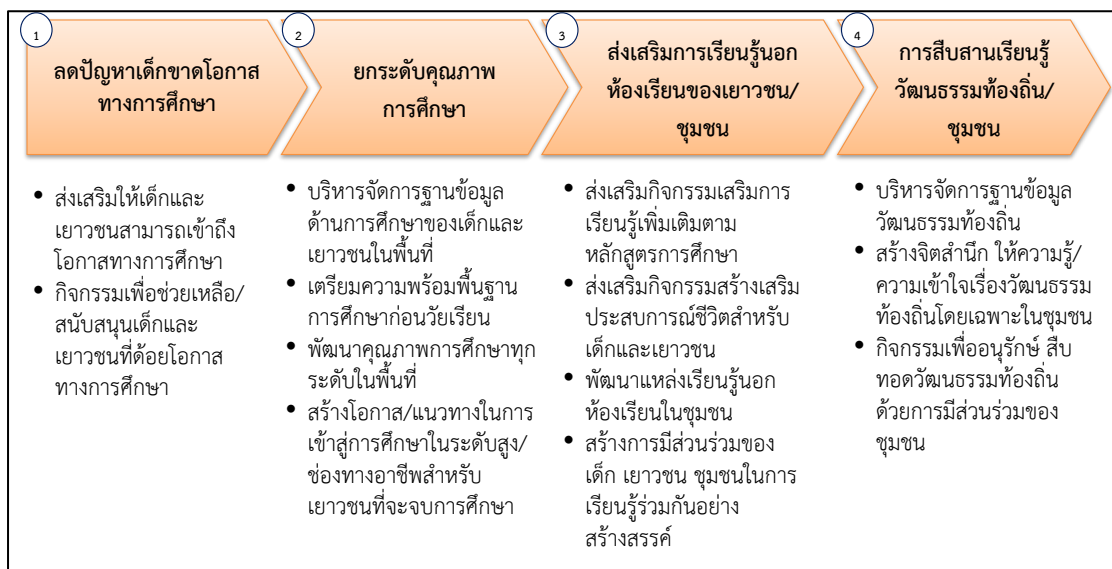
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน ซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชน ในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

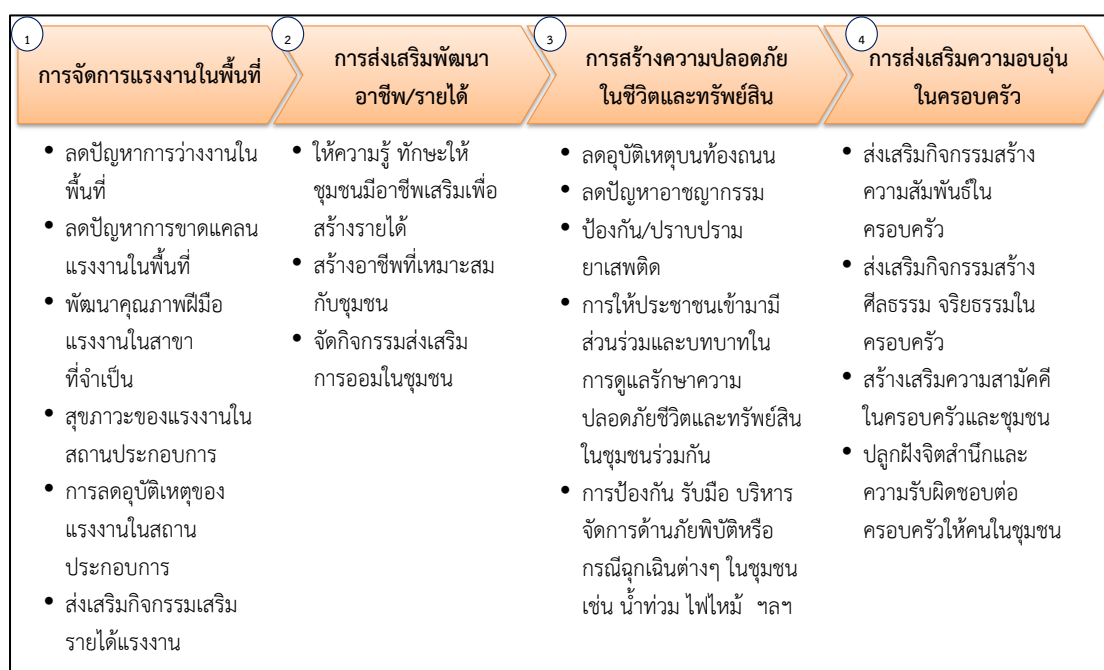
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

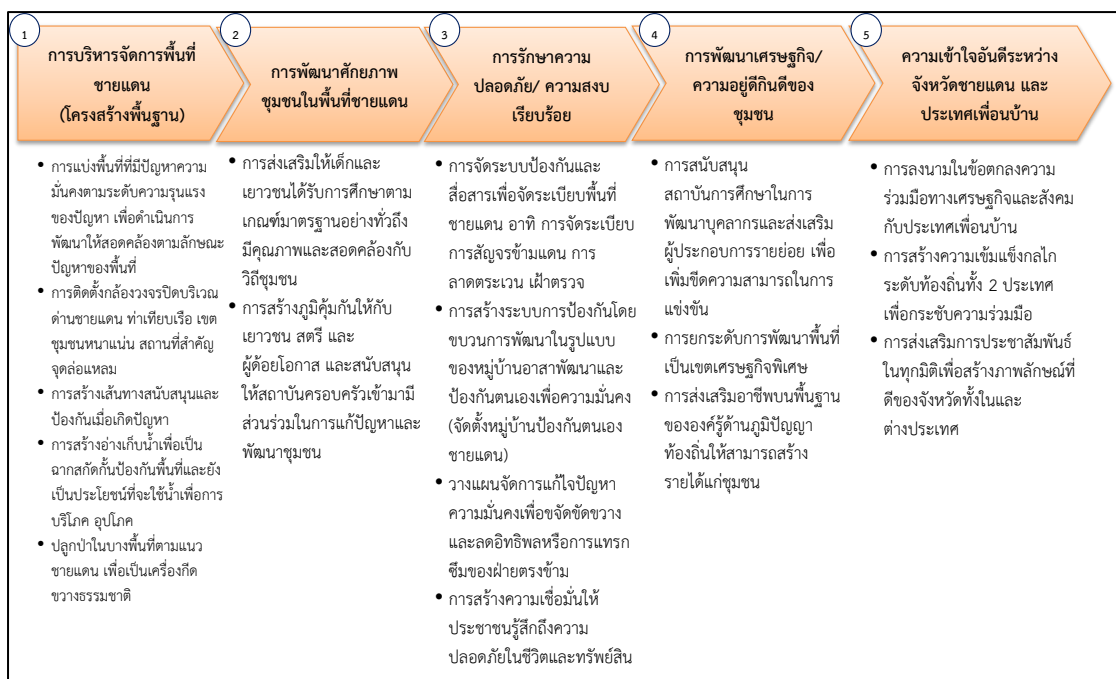
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคมน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

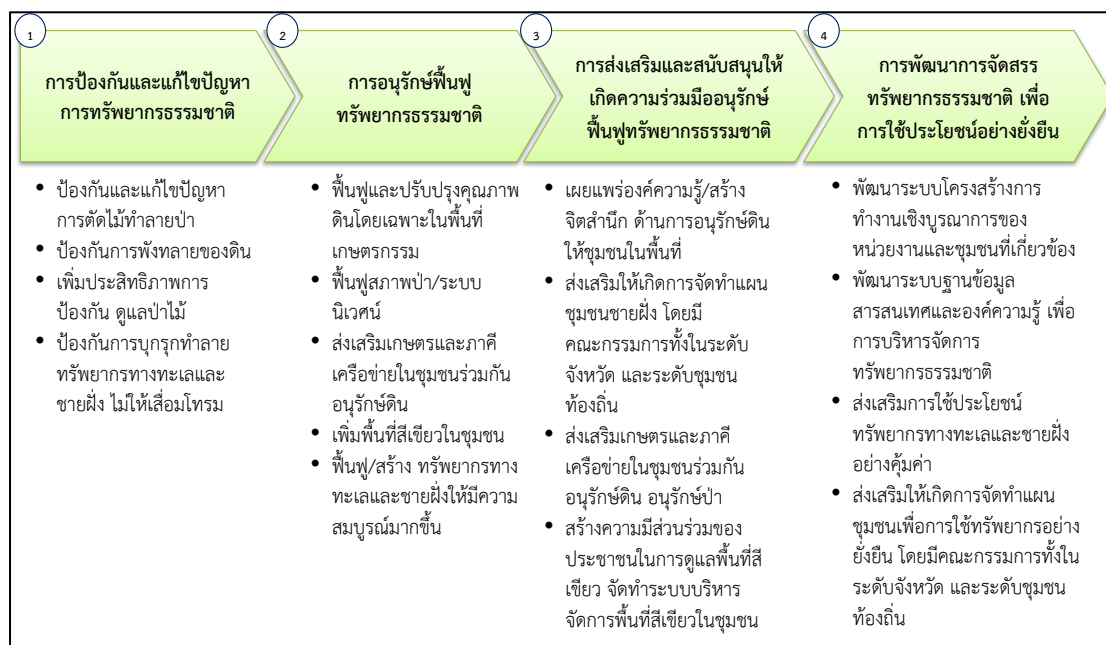
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

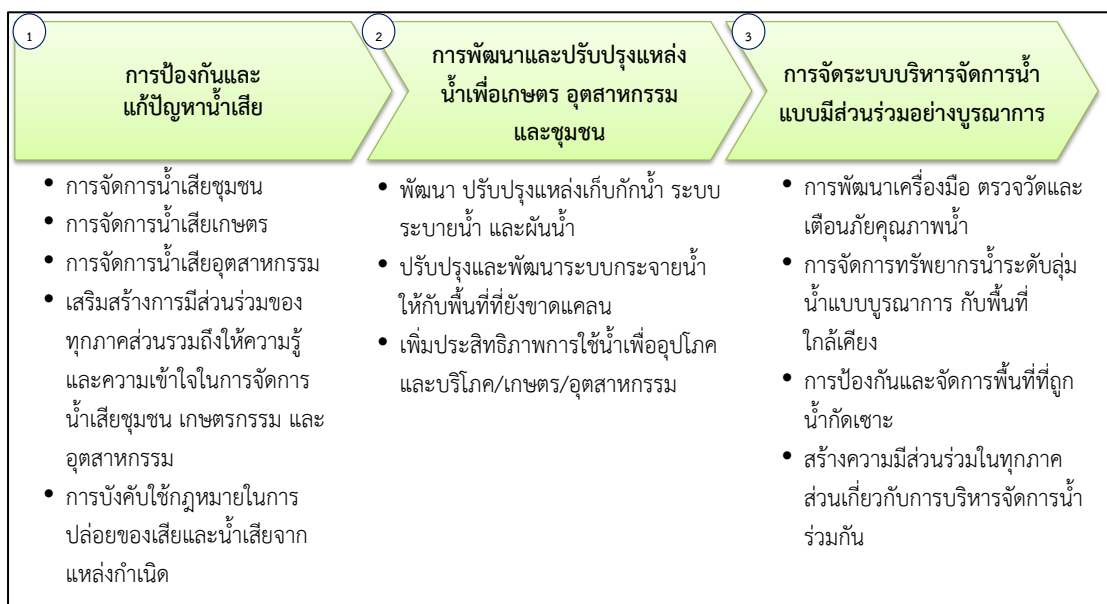
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

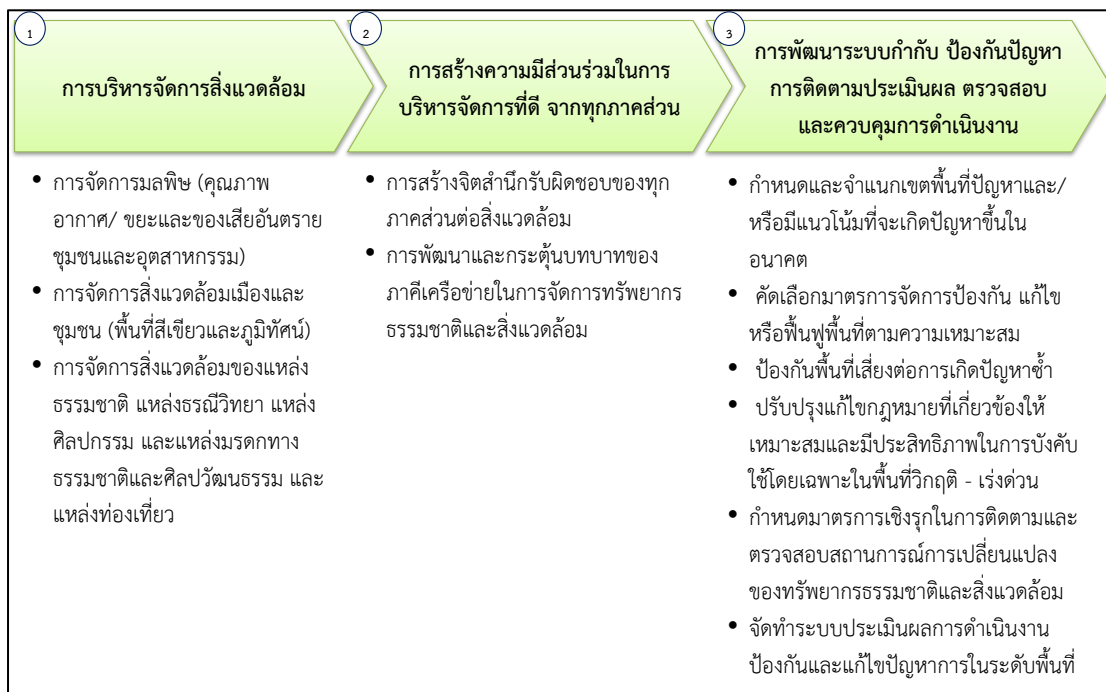
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่ไ้ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสังคธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ใช่ญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชน เพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตําระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)

☐ .doc, docx	☐ .xls, .xlsx	☐ .csv	☐ .pdf	☐ .txt
☐ อื่นๆ (ระบุ)				
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)

☐ Oracle	☐ DB2	☐ MS SQL	☐ My SQL
☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)			
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

